# FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

(andra avdelningen i utökad sammansättning)

den 15 december 1999 *

I de förenade målen T-33/98 och T-34/98,

**Petrotub SA**, bolag bildat enligt rumänsk rätt, Roman (Rumänien),

och

**Republica SA**, bolag bildat enligt rumänsk rätt, Bukarest (Rumänien),

företrädda av advokaten Alfred L. Merckx, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrån Duro & Lorang, 4, boulevard Royal, Luxemburg,

sökande,

mot

**Europeiska unionens råd**, företrätt av Stephan Marquardt, rättstjänsten, i egenskap av ombud, biträdd av advokaterna Hans-Jürgen Rabe, Hamburg, och Georg M. Berrisch, Bryssel, delgivningsadress: Europeiska investeringsbanken, direktoratet för rättsfrågor, generaldirektören Alessandro Morbilli, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: engelska.

med stöd av

**Europeiska gemenskapernas kommission**, företrädd av Nicholas Khan och Viktor Kreuschitz, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 2320/97 av den 17 november 1997 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Ungern, Polen, Ryssland, Tjeckiska republiken, Rumänien och Slovakiska republiken, om upphävande av förordning (EEG) nr 1189/93 och om avslutande av förfarandet vad gäller sådan import med ursprung i Republiken Kroatien (EGT L 322, s. 1), i den mån denna förordning berör sökandena,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

(andra avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden A. Potocki samt domarna K. Lenaerts, C.W. Bellamy, J. Azizi och A.W.H. Meij,

justitiesekreterare: byrådirektören B. Pastor,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter den muntliga förhandlingen den 7 juli 1999,

följande

# Dom

## Bakgrund till tvisten

1 Till följd av klagomål från Defence Committee of the Seamless Steel Tube Industry of the European Union i juli 1996, meddelade kommissionen den 31 augusti 1996, med tillämpning av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1, ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2331/96 av den 2 december 1996, EGT L 317, s.1, nedan kallad grundförordningen), att ett antidumpningsförfarande inletts avseende import till gemenskapen av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Ryssland, Tjeckiska republiken, Rumänien och Slovakien (EGT C 253, s. 26).

2 Samma dag meddelade kommissionen att en interimsöversyn av de antidumpningsåtgärder som var tillämpliga på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Ungern, Polen och Republiken Kroatien inletts. Denna interimsöversyn genomfördes parallellt med ovannämnda undersökning, varom fråga är i målet.

3 Genom en skrivelse av den 6 september 1996 underrättade kommissionen det associeringsråd som inrättats genom Europaavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan, (EGT L 357, 1994, s. 1, svensk specialutgåva, område 11, volym 35, s. 3, nedan kallat Europaavtalet), om att den inlett förfarandet.

4 Bolagen Petrotub S.A. (nedan kallat Petrotub) och Republica S.A. (nedan kallat Republica), etablerade i Rumänien, tillverkar och exporterar sömlösa rör.

5 Den 9 oktober 1996, inom den tidsfrist som kommissionen meddelat, återsände dessa bolag det frågeformulär som kommissionen skickat till dem inom ramen för antidumpningsundersökningen och ingav en skriftlig begäran om att ett förhör skulle hållas hos kommissionen, samt om att de preliminärt och slutligt skulle informeras i enlighet med artikel 20.1 och 20.2 i grundförordningen.

6 Den 12 november 1996 hördes bolagen av kommissionen.

7 Den 10 oktober 1996 diskuterades antidumpningsförfarandet i fråga vid ett möte i associeringskommittén, som i enlighet med artikel 110 i Europaavtalet biträder associeringsrådet.

8 Kommissionen genomförde den 3—5 december 1996 en kontroll i Petrotubs lokaler och den 6 och den 7 december 1996 i Republicas lokaler.

9 Genom skrivelser av den 17 mars 1997 begärde Petrotub och Republica att kommissionen, för det fall att den skulle anse att en dumpning förelåg, i enlighet med artikel 34.2 i avtalet genast skulle underställa associeringsrådet frågan i syfte att nå en lösning som var godtagbar för båda parter. Kommissionen svarade per fax den 19 mars 1997 att antidumpningsförfarandet i fråga hade diskuterats vid associeringskommitténs möte den 10 oktober 1996, vid vilket det hade konstaterats att samtliga processuella krav hade iakttagits i förhållande till Rumänien. Kommissionen angav även att sökandenas begäran inte kunde tas

upp till prövning och att den borde ha framställts av de rumänska myndigheterna.

10 Den 14 april 1997 lämnade den rumänska regeringen ett "muntligt meddelande" till kommissionen och begärde att denna, för det fall att den skulle anse att dumpning förelåg, skulle underställa associeringsrådet frågan i syfte att nå en lösning som var godtagbar för båda parter.

11 Genom en skrivelse av den 22 maj 1997 underrättade kommissionen associeringsrådet om sitt beslut att införa preliminära antidumpningstullar. Kommissionen bad associeringsrådet att föreslå åtgärder eller att begära samråd avseende frågor rörande detta förfarande inom tio dagar från offentliggörandet av den preliminära förordningen, i syfte att komma fram till en slutgiltig lösning som var godtagbar för samtliga parter.

12 Genom förordning (EG) nr 981/97 av den 29 maj 1997 om införande av preliminära antidumpningstullar på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Ryssland, Tjeckien, Rumänien och Slovakien (EGT L 141, s. 36, nedan kallad den preliminära förordningen) införde kommissionen en preliminär antidumpningstull om 10,8 procent på de berörda produkterna, med KN-numren 7304 10 10, 7304 10 30 och 7304 39 93 i Europeiska unionens Kombinerade nomenklatur, vilka tillverkats och exporterats av Petrotub och Republica.

13 Den 2 juni 1997 informerade kommissionen dessa bolag om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den infört preliminära tullar på deras export till gemenskapen (nedan kallad den preliminära informationen).

14 Den 1 juli 1997 ingav Petrotub och Republica skriftliga yttranden rörande dumpningen (nedan kallade preliminära ställningstaganden avseende dumpningen) och rörande skadan (nedan kallade preliminära ställningstaganden avseende skada).

15 Den 9 juli 1997 hördes de av kommissionens tjänstemän och under detta förhör ingav de varsin skriftlig sammanfattning av sina argument avseende dumpningen och skadan (nedan kallade sammanfattningen av argument avseende dumpning och sammanfattningen av argument avseende skada).

16 Den 19 augusti 1997 informerade kommissionen dem skriftligen om att den hade för avsikt att rekommendera att en slutgiltig antidumpningstull om 9,8 procent skulle införas på deras export till Europeiska gemenskapen. Detta meddelande innehöll en bilaga 1 med slutgiltiga konstateranden rörande dumpning, en bilaga 2 innehållande slutgiltiga iakttagelser rörande skada och en bilaga 3, i vilken de mest väsentliga punkter som ett eventuellt åtagande att avsluta dumpningen borde omfatta uppräknades (nedan kallad den slutgiltiga informationen).

17 Genom en skrivelse av den 21 augusti 1997 sände kommissionen den slutgiltiga informationen till associeringsrådet och meddelade detta att informationen lämnats till de rumänska myndigheterna.

18 Vid ett möte den 4 september 1997 meddelade kommissionen Petrotub och Republica att åtaganden avseende det prisindex som fogats till bilaga 3 till den slutgiltiga informationen och en högsta tillåten importkvantitet med tullbefrielse kunde godtas.

19 Den 5 september 1997 ingav Petrotub och Republica skriftliga yttranden avseende de slutgiltiga konstaterandena rörande dumpningen och skadan (nedan

kallade slutgiltigt yttrande avseende dumpningen och slutgiltigt yttrande avseende skadan). Samma dag ingav de ett förslag till prisåtaganden till kommissionen.

20 Under ett möte som hölls den 12 september 1997 angav kommissionen att den enda form av åtagande som var godtagbar måste omfatta fastställandet av en importkvantitet med tullbefrielse, underställd en prismatris. De kvantiteter som kunde befrias från antidumpningstullar uppgick till 9 000 ton vad gällde Petrotub och 2 000 ton för Republica. Den export från dessa bolag som översteg dessa kvantiteter skulle beläggas med en antidumpningstull om 9,8 procent.

21 I anslutning till ytterligare en skriftväxling med kommissionen erbjöd sig Petrotub, genom skrivelse av den 30 september 1997, och Republica, genom skrivelse av den 27 oktober 1997, att göra de åtaganden som föreslagits dem vid mötet den 12 september 1997.

22 Kommissionen antog den 24 oktober 1997 beslut 97/790/EG om godtagande av åtaganden erbjudna i samband med antidumpningsförfaranden vad gäller import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Ungern, Polen, Tjeckien, Rumänien och Slovakiska republiken och om upphävande av kommissionens beslut 93/260/EEG (EGT L 322, s. 63).

23 Genom rådets förordning (EG) nr 2320/97 av den 17 november 1997 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Ungern, Polen, Ryssland, Tjeckiska republiken, Rumänien och Slovakiska republiken, om upphävande av förordning (EEG) nr 1189/93 och om avslutande av förfarandet vad gäller sådan import med

ursprung i Republiken Kroatien (EGT L 322, s. 1, nedan kallad den omtvistade förordningen), införde rådet antidumpningstullar om 9,8 procent mot bolagen Petrotub och Republica (artikel 1).

24 Enligt artikel 2 i den omtvistade förordningen, jämförd med förordningens bilaga, befrias import av varor som tillverkats och exporterats till gemenskapen av Petrotub och Republica från de antidumpningstullar som införts genom artikel 1 inom räckvidden för och enligt villkoren för det åtagande som gjorts av dessa företag, samt inom ramen för den mängd som får importeras till gemenskapen utan antidumpningstull och som anges i det åtagande som godtagits av kommissionen.

## Förfarande

25 Petrotub och Republica har genom ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 23 februari 1998, väckt förevarande talan, som registrerats under målnummer T-33/98 respektive T-34/98.

26 Genom beslut av den 3 december 1998 av ordföranden på förstainstansrättens andra avdelning i utökad sammansättning gavs kommissionen tillstånd att intervenera till stöd för svarandens yrkanden. Kommissionen har emellertid inte inkommit med något skriftligt yttrande.

27 Ordföranden på förstainstansrättens andra avdelning i utökad sammansättning beslutade den 31 maj 1999 att, i enlighet med artikel 50 i förstainstansrättens rättegångsregler, förena målen T-33/98 och T-34/98 vad gällde det muntliga förfarandet och domen.

28 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (andra avdelningen i utökad sammansättning) att inleda det muntliga förfarandet och anmodade, såsom en processledande åtgärd, svaranden att vid förhandlingen besvara vissa frågor.

29 Parterna utvecklade sin talan och besvarade förstainstansrättens frågor vid den muntliga förhandlingen den 7 juli 1999.

**Parternas yrkanden**

30 Sökandena har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara artikel 1 i den omtvistade förordningen i den mån den berör dem,

— ogiltigförklara artikel 2 i den omtvistade förordningen i den mån den berör dem, eftersom denna artikel uppställer rättsstridiga villkor för att sökandenas import skall befrias från antidumpningstullar,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

31 Svaranden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan,

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

32 Sökandena återkallade genom fax av den 6 juli 1999, vars innehåll bekräftats vid den muntliga förhandlingen, sina yrkanden om att artikel 2 i den omtvistade förordningen skulle ogiltigförklaras. De vidhöll sina övriga yrkanden, bland annat avseende rättegångskostnaderna inklusive de kostnader som kan hänföras till yrkandet om ogiltigförklaring av artikel 2 den omtvistade förordningen.

33 Under den muntliga förhandlingen har svaranden yrkat att sökandena skall förpliktas att ersätta samtliga rättegångskostnader.

**Prövning i sak**

34 De sex grunder som åberopats till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring av artikel 1 i den omtvistade förordningen, antingen av de två sökandena eller av endast en av dem, avser i tur och ordning åsidosättande av artikel 34 i Europaavtalet och brist på motivering vad gäller tillämpningen i det aktuella fallet av de processuella regler som anges i denna artikel, åsidosättande av artikel 2.1 i grundförordningen, åsidosättande av artikel 2.4 i grundförordningen vid fastställandet av normalvärdet, åsidosättande av artikel 2.11 i grundförordningen vid fastställandet av dumpningsmarginalen, åsidosättande av artikel 3.2,

3.5, 3.6 och 3.7 i grundförordningen vid fastställandet om skada förelegat och slutligen åsidosättande av artikel 20.2 i grundförordningen och av rätten att höras samt att den omtvistade förordningen är otillräckligt motiverad i detta avseende.

I — *Den första grunden: Åsidosättande av artikel 34 i Europaavtalet och brist på motivering*

*Sammanfattning av parternas argument*

35 Enligt sökandena uppställs i artikel 34.3 b i Europaavtalet två villkor för gemenskapsinstitutionernas befogenhet att ensidigt vidta antidumpningsåtgärder mot rumänska bolag.

36 För det första är kommissionen skyldig att omedelbart informera associeringsrådet om att ett antidumpningsförfarande inletts. Sökandena medger att kommissionen i detta fall, med hänsyn till sjätte övervägandet i den omtvistade förordningen, har uppfyllt denna första skyldighet.

37 För det andra är kommissionen, efter att ha fastställt att dumpning föreligger, skyldig att inom ramen för den inledande undersökning som leder till att preliminära tullar införs hänskjuta ärendet till associationsrådet för att ge detta tillfälle att lösa tvisten inom 30 dagar. Det är endast under denna fas av förfarandet som ett behov av att finna en lösning inom associationsrådet

uppkommer. Före denna fas är förekomsten av dumpning endast ett påstående från det företag som anfört klagomål, vilket kan avfärdas av kommissionen då dess undersökning slutförts.

38 Denna tolkning bekräftas enligt sökandena av lydelsen av artikel 34.3, i vilken en åtskillnad under punkterna b och d görs mellan å ena sidan en underrättelse till associeringsrådet och å andra sidan en underrättelse om ärendet till associeringsrådet och dennas inledande undersökning (beslut av förstainstansrättens ordförande av den 26 augusti 1996 i mål T-75/96R, Söktas mot kommissionen, REG 1996, s. II-859, punkterna 23—25). Enligt artikel 34.3 d i Europaavtalet finns endast ett undantag från denna dubbla skyldighet för kommissionen, nämligen när särskilda omständigheter som kräver direkt handling och som omöjliggör föregående underrättelse eller undersökning föreligger.

39 Sökandena anser, i motsats till vad svaranden hävdat, att de processuella bestämmelserna i artikel 34.3 b i Europaavtalet har direkt effekt enligt de kriterier som uppställts av domstolen i dess dom av den 26 augusti 1982 i mål 104/81, Hauptzollamt Mainz mot Kupferberg (REG 1981, s. 3641, punkterna 22 och 23; svensk specialutgåva, volym VI, s. 531).

40 Eftersom förfarandet i förevarande ärende inleddes den 31 augusti 1996 och de provisoriska tullarna enligt artikel 7.1 i grundförordningen skulle ha införts senast nio månader från denna dag, så borde kommissionen ha underrättat associeringsrådet om ärendet senast den 30 april 1997, för att ge parterna 30 dagar på sig att nå fram till en gemensam lösning i enlighet med artikel 34.3 b i Europaavtalet.

41 I förevarande ärende underrättade kommissionen, trots sökandenas begäran av den 17 mars 1997 och de rumänska myndigheternas muntliga meddelande av den 14 april 1997 (punkterna 9 och 10 ovan), inte associeringsrådet inom den

föreskrivna tidsfristen innan den införde preliminära antidumpningstullar. Kommissionen begränsade sig till att genom en skrivelse av den 22 maj 1997 meddela sitt beslut av den 21 maj 1997 att införa sådana tullar. Denna underlåtenhet innebär enligt sökandena att inte endast den preliminära förordningen är rättsstridig, utan även den omtvistade förordningen.

42 Sökandena anser dessutom att den omtvistade förordningen är otillräckligt motiverad, eftersom det i denna, särskilt i sjätte övervägandet, inte anges någon motivering till varför associeringsrådet inte underrättats i enlighet med artikel 34.3 b i Europaavtalet.

43 Enligt rådet kan talan inte vinna bifall på den grund som avser åsidosättande av artikel 34 i Europaavtalet. För det första innebär inte den rättsstridighet hos den preliminära förordningen som enligt sökandena följer av att artikel 34 åsidosatts, att den omtvistade förordningen därigenom är rättsstridig, för det andra har ärendet den 22 maj 1997 underställts associeringsrådet, som därigenom haft mer än 30 dagar på sig för att nå en tillfredsställande lösning innan den omtvistade förordningen antogs, för det tredje är den tolkning av artikel 34 i Europaavtalet som sökandena föreslagit felaktig och för det fjärde har artikel 34 i Europaavtalet inte direkt effekt.

*Förstainstansrättens bedömning*

44 Enligt artikel 30 i Europaavtalet har parterna rätt att vidta lämpliga åtgärder mot dumpningsförfaranden i enlighet med bland annat den egna lagstiftningen, under de villkor och enligt de förfaranden som anges i artikel 34, vars relevanta bestämmelser har följande lydelse:

2. ”... innan... åtgärder [mot dumpningsförfaranden]... vidtas... [skall gemenskapen och Rumänien] förse Associeringsrådet med alla relevanta upplysningar i syfte att nå en lösning som är godtagbar för båda parter.

...

3. För genomförandet av punkt 2 gäller följande bestämmelser:

...

b) Vad gäller artikel 30 skall Associeringsrådet underrättas om dumpningen så snart som den importerande partens myndigheter har inlett en undersökning. Om inte dumpningen upphör eller någon annan tillfredsställande lösning nås inom 30 dagar efter frågans hänskjutande till Associeringsrådet, får den importerande parten vidta lämpliga åtgärder.

...

d) Under särskilda omständigheter som kräver direkt handling och omöjliggör föregående underrättelse eller undersökning, kan gemenskapen eller Rumänien... i de situationer som anges i artiklarna 30, 31 och 32 genast tillämpa förebyggande och tillfälliga åtgärder som är absolut nödvändiga för att avhjälpa situationen, och Associeringsrådet skall omgående underrättas om detta."

45 Det är i målet ostridigt att kommissionen genom sin skrivelse av den 6 september 1996 har underrättat associeringsrådet om att det omtvistade antidumpningsförfarandet inletts. Ärendet har för övrigt därefter diskuterats

vid det möte i associeringskommittén, vilken inrättats genom artikel 110 i Europaavtalet för att biträda associeringsrådet, som hölls i Bryssel den 10 oktober 1996.

46 I motsats till vad sökandena hävdat följer det inte av artikel 34.3 b i Europaavtalet att kommissionen var skyldig att underrätta associeringsrådet en andra gång innan den antog den preliminära förordningen.

47 Enligt denna bestämmelse måste gemenskapen nämligen underrätta detta organ om alla relevanta uppgifter i tillräckligt god tid för att det skall kunna nå en lösning som är godtagbar för både parter. I det system som följer av grundförordningen, enligt vilken endast rådet har behörighet att vidta slutgiltiga åtgärder, är det tillräckligt att denna underrättelse sker senast trettio dagar innan den slutgiltiga förordningen antas.

48 I detta hänseende följer det av handlingarna i målet att kommissionen genom en skrivelse av den 22 maj 1997 senare underrättat associeringsrådet om sitt beslut att införa preliminära antidumpningstullar. I denna skrivelse överlämnade kommissionen de faktauppgifter på vilka den preliminära förordningen grundade sig till associeringsrådet och bad detta att föreslå åtgärder eller att begära samråd avseende alla frågor rörande det pågående antidumpningsförfarandet, i syfte att komma fram till en slutgiltig lösning som var godtagbar för samtliga parter. Slutligen sände kommissionen genom skrivelse av den 21 augusti 1997 den slutgiltiga informationen till associeringsrådet.

49 Eftersom den omtvistade förordningen, genom vilken slutgiltiga antidumpningstullar införts, inte antogs förrän den 17 november 1997 hade associeringsrådet mot bakgrund härav i vart fall en tidsfrist som med bred marginal översteg 30

dagar för att, efter det att det fått del av alla relevanta uppgifter för detta ändamål, söka nå en lösning som var godtagbar både för gemenskapen och för Rumänien.

50 I motsats till vad sökandena anfört, vilket i vart fall saknar grund, är den omtvistade förordningen tillräckligt motiverad i detta avseende, eftersom det i dess sjätte övervägande anges att kommissionen, förutom sin inledande underrättelse om ifrågavarande ärende, omedelbart informerat associeringsrådet om de faktauppgifter på grundval av vilka den preliminära förordningen antagits och att samråd med exportländerna pågått under hela undersökningen i syfte att nå en ömsesidigt godtagbar lösning.

51 Härav följer att talan i vart fall inte kan bifallas på den första grunden, utan att det är nödvändigt att först pröva frågan huruvida ovannämnda artikel 30 i Europaavtalet kan åberopas.

II — *Den andra och den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 2.1 och 2.4 i grundförordningen vid fastställandet av normalvärdet och otillräcklig motivering*

52 Sökandena ifrågasätter den metod som använts för att fastställa normalvärdet för likadana produkter med tillämpning av artikel 2 i grundförordningen. I detta

avseende åberopar de varsin grund, i mål T-33/98 att artikel 2.4 åsidosatts och i mål T-34/98 att artikel 2.1 åsidosatts.

A — *Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 2.1 i grundförordningen och otillräcklig motivering, mål T-34/98*

53 Denna grund, som åberopats av Republica, består av två delar. För det första har gemenskapsinstitutionerna, enligt Republica, inte uteslutit försäljning från lager på hemmamarknaden, vilken inte utgör försäljning av likadana produkter, från beräkningsunderlaget vid fastställandet av normalvärdet. För det andra har de likaledes inte uteslutit försäljning på hemmamarknaden i form av kompensationsarrangemang, som inte kan anses ha skett under normal handel, från beräkningsunderlaget.

1) Den första delgrunden, avseende beaktande av försäljning på hemmamarknaden från lager

— Sammanfattning av parternas argument

54 Sökanden har erinrat om att gemenskapsinstitutionerna, för att fastställa normalvärdet på grundval av priser på hemmamarknaden, enligt artikel 2.1 i grundförordningen är skyldiga att kontrollera om dessa priser tillämpats vid normal handel med likadana produkter. I förevarande fall borde de ha uteslutit försäljning från lager från beräkningsunderlaget, eftersom denna inte utgjorde försäljning av likadana produkter, och detta även om sökanden inte begärt det.

55 Sökandens försäljning från lager avser nämligen enligt sökanden rör "som tillverkats efter order" (som anges i punkt 4 i det frågeformulär sökanden besvarat), men som vid tidpunkten för försäljningen inte har, eller som inte längre har, den kvalitet som krävs för att uppfylla STAS-normen, vilken är en rumänsk norm för sömlösa rör. Försäljningen kan omfatta rester av en viss order av rör som inte har den hållfasthet som krävs och som har en större tjocklek än den som krävs enligt normen, eller som är defekta avseende den inre eller den yttre ytan. Dessa rör är, i motsats till exporterade produkter, inte försedda med något kvalitetsintyg. På grund härav sker försäljningen från lager till priser som är betydligt lägre än normala priser och den kan således inte anses utgöra normal handel eller försäljning av en likadan produkt. Denna försäljning motsvarade 44 procent av den totala försäljningen av sömlösa rör av järn eller olegerat stål som sökanden genomfört under undersökningsperioden.

56 Denna försäljning från lager har enligt sökanden inget samband med "försäljning ur lager" (som likaledes anges i punkt 4 i frågeformuläret), det vill säga försäljning av produkter som löpande tillverkats och sålts i takt med att köpare anmält intresse. I förevarande fall har sökanden medgett att den i sitt svar på frågeformuläret angett att dess försäljning på hemmamarknaden skett "efter order" och inte "ur lager". Denna fråga saknar emellertid relevans enligt sökanden. Till skillnad från sökandens produkter "från lager" uppfyller nämligen sådana produkter "ur lager" som avses i frågeformuläret kvalitetsnormerna på samma grundval som de produkter som sålts "efter order".

57 Sökanden har medgett att den tagit upp frågan om att försäljning från lager skall uteslutas från beräkningsunderlaget för första gången vid förhöret den 9 juli 1997 och i den sammanfattning av argument avseende dumpning som den ingav vid detta förhör. Dessa synpunkter har emellertid inte framställts för sent, eftersom den enda legala tidsfrist som finns avseende vilka synpunkter som kan beaktas är den som anges i artikel 20.5 i grundförordningen.

58 Sökanden ingav dessutom efter detta förhör den 14 juli 1997 ett dataregister till kommissionen, vilket innehåller en förteckning över försäljning från lager som skett under undersökningsperioden. Denna handling visar att sökanden på ett

tydligt sätt förklarat för kommissionen att de lagrade produkterna, betecknade med koderna N och Z i dataregistret, ursprungligen tillverkades enligt STAS-normen, men att de slutligen inte motsvarade denna norm på grund av mindre defekter. I sin skrivelse av den 15 juli 1997 ingav sökanden kompletterande förklaringar till detta dataregister och till de koder som använts.

59 Sökanden anser att gemenskapsinstitutionerna med all säkerhet i vart fall har informerats om problemet med försäljning från lager genom sin undersökning på plats. Detta bekräftas av följande uttalande av kommissionen på sidan 2 i den preliminära informationen av den 2 juni 1997: "Bolaget har i sitt svar angett att det exporterat 2 041 ton av den berörda produkten till gemenskapen. Undersökningen på plats har emellertid visat att en viss del av denna volym inte kan betraktas som jämförbar med produkter som sålts på hemmamarknaden, eftersom den avsett rör utan kvalitetsintyg."

60 På grund av samtliga dessa orsaker anser sökanden att den omtvistade förordningen innehåller en uppenbar felbedömning och är otillräckligt motiverad, eftersom det i förordningen anges att "[i]ngenstans i de dokument som företaget överlämnade var det möjligt för kommissionen att skilja mellan försäljning från lager och annan försäljning, eller mellan försäljning med respektive utan kvalitetsintyg" (nittonde övervägandet, femte stycket).

61 Rådet har i första hand hävdat att sökandens begäran om att försäljning från lager skulle uteslutas från beräkningsunderlaget vid fastställandet av normalvärdet framställts för sent. I andra hand har rådet hävdat att vad sökanden anfört

avseende att försäljning från lager borde uteslutas från beräkningsunderlaget vid fastställandet av normalvärdet, inte har något stöd i faktiska omständigheter.

— Förstainstansrättens bedömning

62 Enligt artikel 2.1 första och andra stycket i grundförordningen "skall normalvärdet vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller skall betala vid normal handel. Om exportören i exportlandet inte tillverkar eller säljer den likadana produkten får dock normalvärdet fastställas på grundval av andra försäljares eller producenters priser".

63 Det kan konstateras att sökandens påstående om att dess lagrade produkter inte utgör likadana produkter i den mening som avses i artikel 2.1 i grundförordningen, eftersom de inte motsvarar STAS-normen eller eftersom de inte har några kvalitetsintyg, inte har tillräckligt stöd i bevisningen.

64 Särskilt bör märkas att den enda bevisning som sökanden åberopat, såväl under det administrativa förfarandet som i förstainstansrätten, är ett dataregister som innehåller en förteckning av dess försäljning från lager under undersökningsperioden. Denna handling, i vilken STAS-normen för ett stort antal lagrade produkter anges, gör det inte möjligt att, med hänsyn till de förklaringar sökanden lämnat avseende hur förteckningen skall läsas, få kännedom om huruvida de lagrade produkterna vid tidpunkten för deras försäljning inte hade, eller inte längre hade, något kvalitetsintyg, eller att avgöra om de uppfyllde kraven enligt STAS-normen eller om de inte gjorde det.

65 Härav följer att invändningen om att försäljning från lager beaktats inte kan leda till någon åtgärd.

66 Dessutom har rådet, i motsats till vad sökanden hävdat, tillräckligt motiverat den omtvistade förordningen i detta hänseende genom att i nittonde övervägandet, som citerats ovan, konstatera att kommissionen inte givits möjlighet att skilja mellan försäljningen avseende olika produkter.

67 Härav följer att talan inte kan bifallas på den andra grundens första delgrund.

2) Den andra delgrunden, avseende beaktande av försäljning på hemmamarknaden i form av kompensationsarrangemang

— Sammanfattning av parternas argument

68 Enligt sökanden utgör den försäljning på hemmamarknaden som skett med användning av kompensationer som betalningsätt ungefär 24 procent av försäljningen av den berörda produkten på hemmamarknaden under undersökningsperioden. Stora kunder, såsom bolag tillhörande den rumänska offentliga förvaltningen, har drivit igenom att ett kompensationssystem skall tillämpas och de priser, vilka inte är förhandlingsbara, som tillämpats inom detta system är betydligt lägre än priserna på den normala marknaden. Dessa försäljningar borde därför, i enlighet med artikel 2.1 tredje stycket i grundförordningen, ha uteslutits från beräkningsunderlaget vid fastställandet av normalvärdet.

69 Sökanden har inte omnämnt denna försäljning i sitt svar på frågeformuläret, eftersom den inte hade ombetts att göra det. Den medger att den tog upp frågan om kompensationsförsäljningar för första gången vid förhöret den 9 juli 1997, samt i den sammanfattning av argument avseende dumpning som den ingav vid detta tillfälle. Dessutom har en handling rubricerad "Total Value of Compensatory Arrangements" ("Totalt värde av kompensationsarrangemang"), innehål-

lande en förteckning över dessa transaktioner, lämnats till kommissionen såsom bilaga till den ovannämnda sammanfattningen. Innehållet i denna handling har därefter preciserats av sökanden i ett fax som sändes till kommissionen den 21 juli 1997. Begäran om att de försäljningar som skett på grundval av kompensationsarrangemang skall uteslutas från beräkningsunderlaget vid fastställandet av normalvärdet är dock, med hänsyn till den tidsfrist som anges i artikel 20.5 i grundförordningen, inte framställd för sent.

70 För övrigt ankommer det enligt artikel 2.1 tredje stycket i grundförordningen på gemenskapsinstitutionerna att, genom att utföra en kontroll under undersökningens gång, fastställa om försäljningen på hemmamarknaden innefattar kompensationsarrangemang. Om så är fallet föreligger en presumtion för att försäljningen inte skett vid normal handel, vilken endast kan upphävas genom att gemenskapsinstitutionerna visar att de priser som tillämpats inte påverkats av detta förhållande.

71 Eftersom det i den omtvistade förordningen, i aktuellt hänseende, endast anges i nittonde övervägandet att "[u]nder undersökningens gång konstaterades dessutom att kompensationsaffärer faktiskt förekom vid normal handel", utan att det angetts om gemenskapsinstitutionerna undersökt om de priser som tillämpats vid dessa försäljningar påverkats av kompensationsarrangemangen, vilket krävs enligt artikel 2.1 tredje stycket i grundförordningen, är den omtvistade förordningen otillräckligt motiverad.

72 Rådet har för sin del hävdat att sökandens begäran om att de försäljningar som skett inom ramen för de påstådda kompensationsarrangemangen skall uteslutas från beräkningsunderlaget måste avslås, dels på grund av att begäran framställts

för sent, dels på grund av att sökandens påståenden inte har stöd av någon bevisning.

— Förstainstansrättens bedömning

73 Enligt artikel 2.1 tredje stycket i grundförordningen får "[p]riser mellan parter som förefaller att vara förbundna med varandra eller att sinsemellan tillämpa ett kompensationsarrangemang ... anses utgöra priser vid normal handel och användas för att fastställa normalvärdet endast om det fastställs att de inte påverkas av förhållandet mellan parterna".

74 Det måste konstateras att sökanden inte lagt fram någon bevisning och inte ingivit någon handling som gör att det kan antas att de kompensationsarrangemang som den åberopat, vilka omnämns i en handling rubricerad "Totalt värde av kompensationsarrangemang" avseende försäljningar som skett på grundval av kompensationsarrangemang under undersökningsperioden, har påverkat de priser som tillämpats vid dessa transaktioner, vilket enligt artikel 2.1 tredje stycket i grundförordningen krävs.

75 Dessutom har rådet, mot bakgrund av att sökanden inte ingett någon handling som tyder på motsatsen, i den omtvistade förordningen tillräckligt motiverat sin vägran att utesluta kompensationsaffärerna från beräkningsunderlaget vid fastställandet av normalvärdet, genom att ange att det hade "klarlagts att kompensationsaffärerna faktiskt förekom vid normal handel".

76 Härav följer att talan i vart fall inte kan bifallas på någon av den andra grundens båda delgrunder.

B — *Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 2.4 i grundförordningen och otillräcklig motivering, i mål T-33/98*

Sammanfattning av parternas argument

77 Sökanden Petrotub har gjort gällande att gemenskapsinstitutionerna har överskridit sin befogenhet att företa skönsmässiga bedömningar när de fastställt normalvärdet och att de otillräckligt motiverat sitt beslut i detta avseende, eftersom de valt att tillämpa det 20-procentskriterium som anges i artikel 2.4 tredje stycket i grundförordningen för att avgöra om försäljning till priser under kostnaden per enhet skett "i betydande omfattning".

78 Det första kriterium som uppställs i artikel 2.4 tredje stycket, vilket innebär att det vägda genomsnittliga försäljningspriset skall jämföras med den vägda genomsnittliga kostnaden per enhet, utgör nämligen enligt sökanden det "normala" kriterium som tillämpas för att fastställa om försäljning till priser under kostnaden per enhet skall anses ha skett i betydande omfattning. Detta kriterium har införts för att införliva artikel 2.2.1 i avtalet om tillämpning av artikel VI i det allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (EGT L 336, s. 103, svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 105, nedan kallad 1994 års antidumpningskod), som återfinns som bilaga 1a till avtalet om upprättande av världshandelsorganisationen (WTO) (EGT L 336, s. 3; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 5). Det andra kriteriet — som innebär att det kontrolleras om omfattningen av den försäljning som skett med förlust uppgår till minst 20 procent av den försäljningsvolym som utgör underlag för att fastställa normalvärdet — vilket vanligen tillämpades innan denna ändring skedde, kan numera endast användas "i brist på annat".

79 En tillämpning i förevarande ärende av detta 20-procentskriterium för att fastställa om försäljning på hemmamarknaden i betydande omfattning skett med förlust skulle enligt Petrotub dessutom innebära att transaktioner som skett med förlust i 17 av 24 produktkategorier skulle uteslutas från beräkningsunderlaget, och kriteriet kan därför inte tillämpas vid fastställandet av normalvärdet. Normalvärdet har således fastställts för de 17 produktkategorierna på grundval

endast av de transaktioner som skett med vinst och för sju kategorier på grundval av såväl transaktioner som skett med vinst som sådana som skett med förlust. En tillämpning av det första, ovannämnda, kriteriet skulle däremot ha lett till ett mer korrekt resultat, eftersom normalvärdet därigenom skulle ha fastställts med beaktande av samtliga transaktioner, både de som skett med vinst och de som skett med förlust, i 18 produktkategorier av 24.

80 Genom att en tillämpning av det andra kriteriet i artikel 2.4 i förevarande fall får detta orimliga resultat, åsidosätts proportionalitetsprincipen, vilken fastslagits genom artikel 3b i EG-fördraget (nu artikel 5 EG) (se förstainstansrättens dom av den 5 juni 1996 i mål T-162/94, NMB France m.fl. mot kommissionen, REG 1996, s. II-427, punkterna 69 och 73).

81 Den omtvistade förordningen är dessutom otillräckligt motiverad vad gäller orsaken till att detta andra kriterium valts, trots att sökanden vid flera tillfällen under det administrativa förfarandet motsatt sig detta val.

82 Rådet har bestritt den tolkning av artikel 2.4 tredje stycket i grundförordningen som sökanden gjort.

Förstainstansrättens bedömning

83 Enligt artikel 2.4 första stycket i grundförordningen får "[f]örsäljning av den likadana produkten på exportlandets hemmamarknad eller export till tredje land till priser under summan av tillverkningskostnader per enhet (fasta och rörliga), försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader... på grund av priset anses icke utgöra normal handel och får vid fastställandet av

normalvärdet förbigås endast om det fastställs att sådan försäljning äger rum i betydande mängder under en längre tid och till priser som inte medger att full kostnadstäckning nås inom rimlig tid".

84 Enligt artikel 2.4 tredje stycket i denna förordning skall "... försäljning som ligger under kostnaderna per enhet... anses ha skett i betydande omfattning inom en sådan period när det fastställs att det vägda genomsnittliga försäljningspriset är lägre än den vägda genomsnittliga kostnaden per enhet, eller om omfattningen av försäljning till priser under kostnaden per enhet motsvarar minst 20 % av den försäljningsvolym som utgör underlag för fastställande av normalvärdet".

85 Härav följer att i artikel 2.4 tredje stycket i grundförordningen anges två alternativa kriterier för att avgöra om försäljning till priser under kostnaden per enhet skall anses ha skett i betydande omfattning. Det följer faktiskt uttryckligen av denna bestämmelse, vilket framgår av användningen av konjunktionen "eller", att det är tillräckligt att ett av dessa kriterier är uppfyllt för att sådan försäljning skall anses ha skett i betydande omfattning.

86 Denna tolkning är, i motsats till vad sökanden påstått, inte oförenlig med artikel 2.2.1 i 1994 års antidumpningskod jämförd med dess förklarande anmärkning nr 5, i vilken anges att "[f]örsäljningar under enhetskostnad skall anses ha skett i betydande omfattning när myndigheten fastställer att det vägda medeltalet för de försäljningspriser som ligger till grund för beräkning av normalvärdet är lägre än det vägda medeltalet för enhetskostnaderna, eller om omfattningen av försäljningar under enhetskostnad motsvarar minst 20 procent av den försäljningsvolym som ingår i de affärstransaktioner som utgör underlag för fastställandet av normalvärdet".

87 Mot bakgrund härav har gemenskapsinstitutionerna i förevarande fall haft rätt att tillämpa det andra kriterium som anges i artikel 2.4 tredje stycket i grundförordningen, nämligen det som innebär att det kontrolleras om volymen av försäljning till priser under kostnaden per enhet motsvarar minst 20 procent av den försäljningsvolym som utgör underlag för att fastställa normalvärdet.

88 Sökanden har emellertid inte bestritt att detta kriterium har uppfyllts avseende de 17 produktkategorier avseende vilka den försäljning som skett med förlust av kommissionen uteslutits från beräkningsunderlaget vid fastställandet av normalvärdet på grund av att de motsvarade 20 procent eller mer av den totala försäljningsvolymen.

89 Vad gäller sökandens påstående om att proportionalitetsprincipen åsidosatts förutsätts att en bedömning av komplexa ekonomiska förhållanden görs vid valet mellan olika beräkningsmetoder som angetts i en grundförordning, vilket innebär att gemenskapsdomstolarnas prövning av om proportionalitetsprincipen iakttagits inom detta område måste begränsas till frågan om de åtgärder som valts är uppenbart olämpliga i förhållande till det mål som eftersträvas (se domstolens dom av den 7 maj 1987 i mål 255/84, Nachi Fujikoshi mot rådet, REG 1987, s. 1861, punkt 21, och förstainstansrättens dom i det ovannämnda målet Tribunal NMB France m.fl. mot kommissionen, punkterna 72 och 73).

90 Artikel 2.4 i grundförordningen syftar emellertid till att normalvärdet av den berörda produkten skall kunna fastställas, i syfte att det på grundval av de priser som tillämpats vid normal handel av likadana produkter i exportländerna skall kunna avgöras om dumpning föreligger, vilket innebär att försäljning till priser under summan av tillverkningskostnaden per enhet, försäljningskostnader och allmänna kostnader, skall uteslutas från beräkningsunderlaget, om försäljningen skett i betydande omfattning under en längre tid.

91 Mot bakgrund härav är den av sökanden åberopade omständigheten, att tillämpningen av det 20-procentskriterium som anges i artikel 2.4 tredje stycket i grundförordningen har inneburit att de transaktioner som skett till priser under enhetskostnaden uteslutits från beräkningsunderlaget avseende 17 av 24 pro-

duktkategorier, inte i sig sådant att det därigenom framgår att detta kriterium varit uppenbarligen olämpligt på grund av att just den försäljning som skett med förlust i betydande omfattning under en längre tid uteslutits från beräkningsunderlaget, med hänsyn till bestämmelsens syfte, nämligen att normalvärdet skall fastställas. Av nämnda omständighet framgår endast att inom dessa 17 produktkategorier har minst 20 procent av försäljningen varaktigt skett till priser under enhetskostnaden.

92 Den omtvistade förordningen kan slutligen inte anses vara otillräckligt motiverad, eftersom det i nittonde övervägandet tredje stycket anges att kommissionen, med hänsyn till artikel 2.4 i grundförordningen, ansett att det vid fastställandet av normalvärdet var nödvändigt att utesluta försäljning som skett med förlust om omfattningen av denna försäljning motsvarade mer än 20 procent av den totala inhemska försäljningsvolymen, med hänsyn till bestämmelserna i grundförordningen och institutionernas fasta praxis vid fastställandet av normalvärdet.

93 Härav följer att talan inte kan bifallas på den tredje grunden.

III — *Den fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 2.11 i grundförordningen, mål T-33/98*

94 Sökanden Petrotub erinrar om att i artikel 2.11 föreskrivs följande:

"Om inte annat följer av relevanta bestämmelser angående rättvis jämförelse skall förekomsten av dumpningsmarginaler under undersökningsperioden normalt fastställas på grundval av en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och ett vägt genomsnittligt pris för alla exporttransaktioner till

gemenskapen, eller genom en jämförelse transaktion för transaktion mellan enskilda normalvärden och enskilda exportpriser till gemenskapen. Ett normalvärde som fastställts på grundval av ett vägt genomsnitt kan dock jämföras med priset för varje enskild exporttransaktion till gemenskapen om det finns ett mönster för exportpriserna vilket väsentligen skiljer sig mellan olika inköpare, regioner eller tider och om de metoder som anges i första meningen i denna punkt inte till fullo skulle återspegla den dumpning som förekommer. Denna punkt skall inte utesluta att stickprovstagning enligt artikel 17 används."

95 Petrotub har för det första gjort gällande att gemenskapsinstitutionerna inte har förklarat varför man genom en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och priset för varje enskild exporttransaktion bättre till fullo kan beakta den dumpning som förekommit än genom de normala metoderna, för det andra att de fastställt dumpningsmarginalen med utgångspunkt i faktorer som är hänförliga till tid utanför undersökningsperioden, och för det tredje att de inte visat att det funnits ett mönster för exportpriserna vilket skiljer sig mellan olika inköpare eller tidsperioder.

A — *Den påstådda bristen på motivering av den metod som valts för att fastställa dumpningsmarginalen*

Sammanfattning av parternas argument

96 Sökanden har gjort gällande att när gemenskapsinstitutionerna undantagsvis använder sig av metoden att jämföra det vägda genomsnittliga försäljningspriset med priset för varje enskild exporttransaktion till gemenskapen, så är de bland annat skyldiga att i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen avseende varje enskilt företag ange orsaken till att men genom denna metod bättre till fullo kan beakta dumpningen än genom de ovannämnda normala metoderna, nämligen att

jämföra ett vägt genomsnitt med ett vägt genomsnitt eller att jämföra transaktion för transaktion ("symmetriska" metoder).

97 Sökanden har hävdat att ovannämnda artikel 2.11, som införts i grundförordningen för att genomföra artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod, måste tolkas med hänsyn tagen till sistnämnda artikel. Det följer av lydelsen av artikel 2.4.2 att den metod som innebär att ett vägt medeltal för normalvärdet jämförs med exportpriser för enskilda transaktioner endast kan tillämpas om dels skillnaden i mönstret av exportpriser mellan olika köpare, regioner eller tidsperioder inte kan beaktas på ett lämpligt sätt genom tillämpning av någon av de båda normala metoderna, dels om en förklaring ges till varför sådana skillnader inte kan beaktas genom användning av de normala metoderna. I förevarande fall saknas en sådan förklaring i den omtvistade förordningen.

98 Sökanden anger dessutom att gemenskapsinstitutionerna inte på ett individuellt sätt, i förhållande till sökanden, har visat att de normala metoderna för fastställande av dumpningsmarginalen inte gjort det möjligt att beakta den dumpning som förekommit från sökandens sida.

99 Sökanden har under replikstadiet gjort gällande att gemenskapsinstitutionerna även har åsidosatt artikel 2.11 i grundförordningen, genom att de endast jämfört den första av de två symmetriska metoderna med den tredje metoden, enligt vilken det vägda genomsnittliga normalvärdet jämförs med enskilda exportpriser, och genom att de underlåtit att jämföra den andra symmetriska metoden med denna tredje metod. Härav följer att institutionerna inte visat att tillämpningen av de två symmetriska metoderna för fastställande av dumpningsmarginalen inte gjort det möjligt att till fullo beakta den dumpning som förekommit.

100 Enligt rådet har de av sökandens argument som avser artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod varken framförts under undersökningen eller i ansökan. De kan således i enlighet med artikel 48.2 i förstainstansrättens rättegångsregler inte tas upp till sakprövning. Så är fallet avseende de argument enligt vilka gemenskapsinstitutionerna varit skyldiga att jämföra de enskilda normalvärdena med de enskilda exportpriserna och kontrollera om denna jämförelsemetod gjort det möjligt att till fullo beakta den dumpning som förekommit. På samma sätt förhåller det sig med det argument enligt vilket det åligger dessa institutioner att förklara varför skillnaderna i mönstret för exportpriser inte kan beaktas på ett lämpligt sätt genom tillämpning av de två normala metoderna.

101 Rådet anser att dessa argument under inga omständigheter kan leda till bifall till talan. Det följer klart av den första meningen i artikel 2.11 i grundförordningen att gemenskapsinstitutionerna kan välja en av de två normala metoder som anges. De förfogar i detta hänseende över en befogenhet att företa skönsmässiga bedömningar och tillämpar endast mycket sällan den metod som innebär att enskilda normalvärden jämförs med enskilda exportpriser, eftersom denna metod vanligen anses vara ogenomförbar och något godtycklig.

102 Enligt den andra meningen i artikel 2.11 är det enligt rådet för övrigt tillräckligt att gemenskapsinstitutionerna visar att det finns skillnader i mönstret för exportpriserna och att den normala metod som i första hand valts inte gör det möjligt att till fullo beakta den dumpning som förekommit, för att de skall ha rätt att tillämpa den tredje metoden. Denna tolkning är helt och hållet förenlig med artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod.

103 Rådet anser nämligen att gemenskapsinstitutionerna inte är skyldiga att förklara varför skillnaderna i mönstret av exportpriser inte kan beaktas på ett lämpligt sätt genom en tillämpning av den ena av de två första metoderna. Den omständigheten att dessa normala metoder inte gör det möjligt att till fullo beakta den dumpning som förekommit utgör en sådan förklaring som krävs enligt artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod.

Förstainstansrättens bedömning

104 Sökanden har i sin ansökan kritiserat gemenskapsinstitutionerna för att de, i strid med bland annat artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod, har underlåtit att förklara varför man genom en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och de enskilda exportpriserna bättre till fullo kan beakta den dumpning som förekommit än genom de symmetriska metoderna.

105 Även om bestämmelserna i grundförordningen enligt fast rättspraxis skall tolkas mot bakgrund av 1994 års antidumpningskod (domstolens dom av den 7 maj 1991 i mål C-69/89, Nakajima mot rådet, REG 1991, s. I-2069, punkterna 30—32; svensk specialutgåva, volym 11), så kvarstår ändå det förhållandet att systemet för skydd mot dumpningsåtgärder endast regleras genom denna förordning. Den skyldighet som anges i artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod att förklara varför de symmetriska metoderna inte gör det möjligt att till fullo beakta den dumpning som förekommit är således inte i sig en tillämplig regel. Det måste dock konstateras att någon särskild skyldighet att lämna förklaringar av denna typ inte anges i artikel 2.11 i grundförordningen.

106 I den mån denna grund skall förstås så, att sökanden kritiserar en otillräcklig motivering till den omtvistade förordningen, finns det anledning att erinra om att den motivering som krävs i enlighet med artikel 190 i fördraget (nu artikel 253 EG) på ett klart och entydigt sätt skall visa hur den gemenskapsmyndighet som antagit den omtvistade rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och kan tillvarata sina rättigheter och så att domstolen kan utöva sin prövningsrätt. Motiveringsskyldigheten bör bedömas med hänsyn till det sammanhang och det förfarande under vilka den omtvistade förordningen har antagits samt till alla rättsliga bestämmelser som reglerar det berörda området (se senast förstainstansrättens dom av den 12 oktober 1999 i mål T-48/96, Acme Industy Co. Ltd mot rådet, REG 1999, s. II-3089, punkt 141).

107 I förevarande mål måste motiveringen till den omtvistade förordningen bedömas med hänsyn bland annat till de upplysningar som givits till sökanden och till sökandens synpunkter under det administrativa förfarandet avseende tillämplig jämförelsemetod för att fastställa dumpningsmarginalen.

108 Kommissionen angav följande i punkt 28 i den preliminära förordningen:

"Det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje produktgrupp jämfördes med de justerade enskilda exportpriserna i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen. Detta var nödvändigt för att den dumpning som förekom till fullo skulle återspeglas och därför att det fanns ett mönster för exportpriserna vilket väsentligen skiljde sig mellan olika kunder och olika regioner."

Kommissionen har vidhållit denna inställning i den preliminära informationen av den 2 juni 1997.

109 Sökanden bestred i sitt preliminära ställningstagande avseende dumpningen, daterat den 1 juli 1997, och vid förhöret den 9 juli 1997, kommissionens åsikt och gjorde gällande att denna borde ha tillämpat den symmetriska metod som innebär att det vägda genomsnittliga normalvärdet jämförs med det vägda genomsnittliga pris som Petrotub tillämpat vid export till gemenskapen. I sin skrivelse av den 11 juli 1997 gjorde sökanden dessutom gällande att en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga pris som den tillämpat vid export till gemenskapen faktiskt resulterade i en dumpningsmarginal som var klart lägre än den som följde av den metod som kommissionen tillämpat.

110 Kommissionen angav därefter i den slutgiltiga informationen av den 19 augusti 1997 att mönstret för Petrotubs exportpriser klart skilde sig åt beroende på vilken

tidsperiod det var fråga om (tidsperioderna mellan augusti 1995 och april 1996 respektive mellan maj 1996 och augusti 1996). Kommissionen angav att skillnaden i den dumpningsmarginal som erhölls genom tillämpning av metoden att jämföra vägt genomsnitt med vägt genomsnitt respektive metoden att jämföra vägt genomsnitt med enskilda transaktioner var av sådan art, beträffande samtliga rumänska bolag, att man därigenom kunde sluta sig till att den förstnämnda av dessa metoder inte gjorde det möjligt att till fullo beakta den dumpning som förekommit.

111 I sitt slutgiltiga yttrande avseende dumpningen av den 8 september 1997 gjorde sökanden ånyo gällande att dumpningsmarginalen måste fastställas med tillämpning av metoden att jämföra vägt genomsnitt med vägt genomsnitt.

112 I punkt 22 i den omtvistade förordningen har rådet anfört följande:

"Ett företag gjorde gällande att dumpningsmarginalen inte borde beräknas på grundval av en jämförelse transaktion för transaktion mellan de vägda genomsnittliga normalvärdena och det justerade exportpriset för varje motsvarande produktgrupp utan i stället på grundval av en jämförelse mellan vägda genomsnitt.

Detta påstående avvisades sedan kommissionen på nytt övervägt den metod som använts för samtliga rumänska företag och följande konstaterats:

— För ett företag blev det ingen skillnad i dumpningsmarginal om man använde den ena eller den andra metoden eftersom alla exporttransaktioner skedde till dumpade priser.

— För tre företag konstaterades ett mönster för exportpriserna som skilde sig avsevärt åt mellan olika bestämmelseorter eller olika perioder.

Med hänsyn till det ovan anförda och i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen beslöt kommissionen att vid det slutgiltiga fastställandet välja metoden att jämföra det vägda genomsnittliga normalvärdet per period med de justerade enskilda exportpriserna, transaktion för transaktion."

113 Skälen till varför gemenskapsinstitutionerna valt att tillämpa kriteriet att jämföra vägt genomsnittligt normalvärde med enskilda exportpriser framgår således av den omtvistade förordningen.

114 Vid sådant förhållande och mot bakgrund av att sökanden inte anfört några särskilda invändningar under det administrativa förfarandet, vilket i sådant fall skulle ha gjort det nödvändigt med en mer detaljerad motivering (se förstainstansrättens dom av den 28 september 1995 i mål T-164/94, Ferchimex mot kommissionen, REG 1995, s. II-2681, punkterna 90 och 118), kan den omtvistade förordningen inte anses vara otillräckligt motiverad vad gäller gemenskapsinstitutionernas tillämpning av artikel 2.11 i basförordningen.

115 Vad gäller sökandens anmärkning om att gemenskapsinstitutionerna endast prövat den första symmetriska metoden (nämligen metoden att jämföra vägt medeltal med vägt medeltal) och således underlåtit att kontrollera om den andra av de symmetriska metoder som anges i artikel 2.11 i grundförordningen (nämligen metoden som innebär att enskilda normalvärden jämförs med enskilda exportpriser) gjort det möjligt att till fullo beakta den dumpning som förekommit, konstaterar förstainstansrätten att det rör sig om en särskild rättslig grund som inte åberopats förrän under replikstadiet. Denna grund kan därför i enlighet med artikel 48.2 i rättegångsreglerna inte tas upp till sakprövning.

116 Slutligen följer av vad som ovan anförts att de jämförelsemetoder som syftar till att fastställa förekomsten av en dumpningsmarginal har tillämpats individuellt på vart och ett av de fyra rumänska exportföretagen

117 Härav följer att talan inte kan bifallas på den fjärde grundens första delgrund.

B — *Det påstådda beaktandet av faktorer hänförliga till tid utanför undersökningsperioden*

118 Sökanden Petrotub har anfört att kommissionen i den slutgiltiga informationen har förklarat att den skulle beakta priserna på den berörda produkten under en niomånadersperiod (från augusti 1995 till april 1996). Genom att inkludera augusti 1995 i denna period har gemenskapsinstitutionerna brutit mot artikel 2.11, eftersom det i denna artikel föreskrivs att de endast kan fastställa dumpningsmarginalen på grundval av undersökningsperioden, vilken i förevarande fall sträckte sig från den 1 september 1995 till den 31 augusti 1996.

119 Rådet har invänt att denna hänvisning till augusti 1995 endast utgör ett faktafel.

120 Eftersom sökanden inte ingett någon handling som visar att augusti månad 1995 beaktats inom ovannämnda undersökningsperiod och då den medger att den inte lämnat några uppgifter om de priser som tillämpats under augusti 1995 till kommissionen, innebär det i detta sammanhang att inte någon handling i målet ger anledning att anta att gemenskapsinstitutionerna beaktat de priser på den berörda produkten som tillämpats under augusti 1995, det vill säga utanför

undersökningsperioden, vilken enligt nionde övervägandet i den omtvistade förordningen infallit mellan den 1 september 1995 och den 31 augusti 1996.

121 Talan kan därför inte bifallas på den fjärde grundens andra delgrund.

C — *Den påstådda bristen på bevis på att det finns ett mönster för exportpriser vilket skiljer sig åt mellan olika inköpare, regioner eller tider*

Sammanfattning av parternas argument

122 Enligt Petrotub har gemenskapsinstitutionerna inte visat att det finns ett mönster för exportpriser vilket skiljer sig åt mellan olika inköpare, regioner eller tider. Kommissionen drog i sin slutgiltiga information slutsatsen att det finns ett mönster för exportpriser vilket märkbart skiljer sig åt mellan perioderna augusti 1995 — april 1996 respektive maj 1996 — augusti 1996. Kommissionen har inte motiverat att den valt att jämföra en niomånadersperiod med en fyramånadersperiod.

123 Av de 148 produkter som kommissionen tagit i beaktande var det enligt Petrotub dessutom, enligt bilaga 2 till den slutgiltiga informationen, endast möjligt att avseende de 40 produkter som såldes under båda dessa tidsperioder fastställa om det fanns sinsemellan olika mönster för exportpriser under de ovannämnda tidsperioderna. Dessa produkter motsvarade emellertid mindre än 30 procent av sökandens totala exportvolym. Dessutom skilde sig de flesta av dessa 40 produkter inte märkbart åt i pris från en tidsperiod till en annan. Slutligen har de priser som sökanden tillämpat endast återspeglat de ledande marknadstendenserna.

124 Rådet har gjort gällande att det klart framgår att det finns ett mönster för priser vilket skiljer sig åt mellan olika tidsperioder, eftersom av de 40 produkter som såldes under de två tidsperioder som beaktats såldes 36 produkter till högre priser under den andra perioden.

Förstainstansrättens bedömning

125 Av handlingarna i målet framgår att gemenskapsinstitutionerna fastställt att det finns ett prismönster vilket skiljer sig åt från en tidsperiod till en annan på grundval av en prisjämförelse av 40 produkter som sålts av sökanden under de båda ovannämnda perioderna. Av den förteckning över dessa priser som finns i bilaga 2 till den slutgiltiga informationen framgår särskilt att för 36 av dessa produkter var priserna under den andra perioden märkbart högre än de som tillämpades under den första perioden och att skillnaden ofta uppgick till tio procent eller mer.

126 I detta avseende kan gemenskapsinstitutionerna inte klandras för att de jämfört priser som tillämpats under en niomånadersperiod med de priser som tillämpats under en fyramånadersperiod. Eftersom en sådan jämförelse syftar till att fastställa om exportföretagen tillämpat riktpriser som kan dölja en dumpning under en viss tidsperiod, oavsett vilken, har gemenskapsinstitutionerna ett stort utrymme för skönsmässig bedömning avseende vilka perioder som skall tas i beaktande, vilka väljs ut på grundval av en komplicerad ekonomisk bedömning. I förevarande mål finns inget i handlingarna i målet som tyder på att valet av berörda perioder varit sådant att prisjämförelsen i fråga förvanskats.

127 Slutligen har sökandens argument om att mönstret för priser återspeglat marknadstendenserna inte stöd i någon bevisning. I vart fall motsägs detta argument av det förhållandet att förekomsten av ett mönster för priser vilket skiljer sig åt från en tidsperiod till en annan, inte fastställts vare sig avseende någon av de rumänska exportörerna eller, vilket rådet understrukit, avseende exporten från Republiken Slovakien.

128 Härav följer att talan inte kan bifallas på någon av den fjärde grundens tre delgrunder.

IV — *Den femte grunden: Åsidosättande av artikel 3.2, 3.5, 3.6 och 3.7 i grundförordningen*

129 Denna grund, rörande fastställandet av om en skada föreligger, består av två delar. Den första delgrunden måste förstås så, att det omtvistade beslutet enligt sökandena är oförenligt med artikel 3.2, 3.5 och 3.6 i grundförordningen, eftersom det innehåller felaktiga sakuppgifter, uppenbart oriktiga bedömningar och är otillräckligt motiverat vad gäller gemenskapsindustrins situation. Inom ramen för den andra delgrunden har sökandena hävdat att gemenskapsinstitutionerna åsidosatt artikel 3.7 i grundförordningen, genom att underlåta att beakta den inverkan andra faktorer än den dumpade importen haft.

A — *Huruvida artikel 3.2, 3.5 och 3.6 i grundförordningen åsidosatts*

Sammanfattning av parternas argument

130 Sökandena har hävdat att artikel 3.6 i grundförordningen, som har följande lydelse, har åsidosatts:

"Av den relevanta bevisning som framläggs enligt punkt 2 skall det framgå att den dumpade importen vållar skada i den mening som avses i denna förordning.

Detta innebär särskilt att det påvisas att den omfattning eller de prisnivåer som avses i punkt 3 ligger bakom den inverkan på gemenskapsindustrin som avses i punkt 5 och att denna inverkan är så omfattande att den kan betecknas som väsentlig."

131 Sökandena har utvecklat sin talan i detta avseende i sina repliker och angett att deras anmärkningar, i motsats till rådets påstående om att de sammanblandat fastställandet av skada med bedömningen av orsakssammanhanget, avser den första fasen av värderingen av skadan, vilken skett genom den omtvistade förordningen, det vill säga den fas då gemenskapsindustrins situation bedömts. Eftersom gemenskapsinstitutionerna underlåtit att på grundval av en beskrivning av denna industris situation visa att den vållats skada, vilket enligt artikel 3.6 i grundförordningen krävs, var det inte nödvändigt för sökandena att särskilt bestrida bedömningen av orsakssammanhanget.

132 Efter denna precisering har sökandena för det första bestritt den uppgift som finns i femtiosjätte övervägandet i den omtvistade förordningen, enligt vilken de inte ifrågasatt uppgifterna i den preliminära förordningen avseende gemenskapsindustrins situation, vilka uppgifter återges i femtiosjunde till sextioförsta övervägandena i den omtvistade förordningen.

133 Genom denna uppgift anser sökanden att rådet har åsidosatt såväl sin omsorgsskyldighet som principen om en god förvaltning. Dessutom är det omtvistade beslutet otillräckligt motiverat med avseende på gemenskapsindustrins situation. Det är inte möjligt vare sig för sökandena eller för förstainstansrätten att på grundval av beslutet bedöma om institutionerna beaktat sökandenas synpunkter avseende denna fråga. En sådan brist på motivering kan inte repareras under förfarandets gång.

134 Sökandena har därefter bestritt gemenskapsinstitutionernas konstateranden avseende gemenskapsindustrins situation. De har i tur och ordning bemött

konstaterandena rörande kapaciteten, produktionen, försäljningsvolymen och lönsamheten.

135 För det första anser sökandena att gemenskapsinstitutionernas konstateranden avseende kapaciteten, som återfinns i femtiosjunde övervägandet i den omtvistade förordningen, innehåller felaktiga sakuppgifter. Särskilt bör märkas att de flesta av de elva produktionsanläggningar (motsvarande ungefär en fjärdedel av den totala produktionskapaciteten avseende den berörda produkten inom gemenskapen) vars verksamhet, enligt femtiosjunde övervägandet, lades ned mellan år 1992 och undersökningsperioden, antingen inte alls lagts ned utan endast genomgått renovering (Dalmine (Arcore), 1992, 95 000 ton, Mannesmann (Mülheim), 1992, 350 000 ton, Tubacex (Amurrio), 1993, 60 000 ton, och Tubos Reunidos (Amurrio), 1994, 50 000 ton), eller tagits över av andra tillverkare (Seta, Roncadelle, 1992, 100 000 ton), eller slutligen lagt ned sin verksamhet med tillämpning av en plan för stöd till nedläggning (ATM (Bari), 1995, 35 000 ton), allt enligt uppgifter som härrör från de europeiska tillverkarna själva och som publicerats i "Metal Bulletin" eller i skriften "Pipe and Tube Mills of the World with Global Technical Data, 1997".

136 Även om det skulle antas att de ovannämnda omständigheter som sökandena åberopat inte kan beaktas i förevarande mål, kvarstår emellertid enligt sökandena det förhållandet att gemenskapsinstitutionernas påståenden om att anläggningarna lagts ned inte har stöd i någon bevisning, särskilt vad gäller frågan om huruvida de sifferuppgifter som de stött sig på endast hänför sig till den berörda produkten. Institutionernas konstateranden avseende kapaciteten är på grund härav uppenbarligen oriktiga.

137 För det andra är de siffror som avser gemenskapsindustrins produktion (femtiosjunde övervägandet i den omtvistade förordningen) märkbart lägre än de siffror som härrör från gemenskapstillverkarna, siffror som redovisats av sökandena i de preliminära ställningstagandena avseende skadan (tabell 5, sida 9) och som grundar sig på en handling från det tyska "Stahlrohrverband" av den 19 september 1996. De siffror som anges i samma övervägande hänför sig dessutom till gemenskapsindustrins tillverkning i sin helhet, och inte bara till

tillverkningen av den berörda produkten, i motsats till rådets påstående som inte har stöd av någon bevisning.

138 Vad gäller försäljningsvolymen, som enligt femtioåttonde övervägandet i den omtvistade förordningen minskade från 781 700 ton år 1992 till 775 721 ton år 1995 och till 722 042 ton under undersökningsperioden, framgår det uttryckligen av nämnda övervägande att de däri angivna siffrorna hänför sig till "[g]emenskapstillverkarnas försäljning" och inte enbart till försäljning av den berörda produkten. Dessa siffror "motsägs uppenbarligen" av den information som finns i en artikel i "Metal Bulletin" rubricerad "Seamless changes transform the European scene", i vilken anges att enbart Dalmines försäljningsvolym avseende sömlösa rör översteg 700 000 ton år 1994. Den tendens till stadigt sjunkande försäljning som återspeglas av de siffror som anges i femtioåttonde övervägandet motsägs dessutom av den höjning av omsättningen som framgår av de siffror som gemenskapstillverkarna redovisat i den icke sekretessbelagda versionen av klagomålet.

139 För det tredje står den omtvistade förordningen (sextionde övervägandet) i strid med den preliminära förordningen (femtiosjunde övervägandet) beträffande lönsamheten, har inte stöd i någon säker bevisning och innehåller en uppenbart oriktig bedömning. Den omtvistade förordningen, i vilken endast anges, på grundval av en negativ avkastningsränta om 0,7 procent, att en förlustminskning skett, överensstämmer inte med den preliminära förordningen, i vilken anges att gemenskapsindustrin, delvis på grund av prisökningar, uppnått lönsamhet under de åtta första månaderna år 1996, det vill säga under de åtta sista månaderna av undersökningsperioden.

140 Genom de siffror som härrör från gemenskapstillverkarna bekräftas att försäljningen varit lönsam. Bland de största tillverkarna av sömlösa rör i Europeiska unionen har således Vallourec Industries (Frankrike) enligt den ovannämnda artikeln i "Metal Bulletin" av april 1996 ånyo gått med vinst under år 1995, och på samma sätt förhåller sig det med Dalmine avseende åren 1992, 1994 och 1995

enligt en artikel rubricerad "Dalmine goes private" i samma nummer av nämnda tidskrift.

141 Gemenskapsinstitutionerna har dessutom angett att ekonomiska förluster är en av de former av skada som gemenskapsindustrin vållats (sextioandra övervägandet i den omtvistade förordningen), utan att visa, vilket enligt artikel 3.6 i grundförordningen krävs, att de ekonomiska förlusterna orsakats av import från de undersökta länderna.

142 Sökandena har slutligen bestritt att en period från och med januari 1992 till och med undersökningsperiodens slut skall tas i beaktande vid fastställandet av skada (nionde övervägandet i den omtvistade förordningen), trots att undersökningsperioden endast sträckt sig mellan den 1 september 1995 och den 31 augusti 1996.

143 Den omtvistade förordningen saknar i detta avseende enligt sökandena motivering, eftersom gemenskapsinstitutionerna inte motiverat dels varför en längre tidsperiod än undersökningsperioden beaktats, dels varför år 1992 valts som utgångspunkt för denna längre period (domstolens dom av den 7 maj 1991 i mål C-69/89, Nakajima mot rådet, REG 1991, s. I-2069, punkt 87; svensk specialutgåva, volym 11). En sådan motivering har i förevarande fall krävts, eftersom de siffror som angetts i femtiosjunde och sextionde övervägandena i den omtvistade förordningen i alla relevanta delar, med undantag av år 1995 (under vilket industrin för sömlösa rör påverkades av en världsomspännande recession), visar att gemenskapsindustrins läge förbättrats under åren 1994 och 1995 och att industrin uppnått lönsamhet under de åtta första månaderna år 1996.

144 Rådet har bestritt dessa argument och bland annat gjort gällande att de anmärkningar som gjorts mot de konstateranden som finns i den omtvistade förordningen saknar grund.

Förstainstansrättens bedömning

145 Innan den femte grundens första delgrund prövas, finns det anledning att tolka dess innebörd. Även om sökandena uttryckligen endast anfört att artikel 3.6 i grundförordningen åsidosatts, följer det av formuleringen av deras anmärkningar i inlagorna att de anser att den omtvistade förordningen är rättsstridig, eftersom den innehåller felaktiga sakuppgifter och är otillräckligt motiverad beträffande bedömningen av gemenskapsindustrins situation.

146 Mot bakgrund härav har sökandena, genom att hävda att de berörda institutionerna inte med stöd av all relevant bevisning beträffande gemenskapsindustrins situation, till vilken artikel 3.6 i grundförordningen hänför sig, visat att skada vållats denna industri, tillräckligt tydligt angett de rättsliga principer som den stöder sig på. Det är inte nödvändigt att artikel 3.2 och 3.5, som mer särskilt avser granskning av gemenskapsindustrins situation, uttryckligen har åberopats i ansökan.

147 Vid sådant förhållande måste den femte grundens första delgrund anses avse åsidosättande av artikel 3.2, 3.5 och 3.6 i grundförordningen.

148 För det första anser förstainstansrätten i detta avseende att sökandena i sina preliminära ställningstaganden avseende skada har bestritt kommissionens preliminära konstateranden avseende gemenskapsindustrins situation, att de även gjort så i de sammanfattningar av argument avseende skada som ingavs till kommissionen vid förhöret den 9 juli 1997, och att de i sina slutgiltiga skriftliga yttranden avseende skada bekräftat den inställning som de utförligt motiverat på denna punkt i sina preliminära ställningstaganden.

149 Härav följer att den uppgift som finns i femtiosjätte övervägandet i den omtvistade förordningen, nämligen att de konstateranden som finns i den preliminära förordningen avseende gemenskapsindustrins situation inte ifrågasatts av parterna, är felaktig, såsom sökandena har gjort gällande.

150 Denna felaktighet innebär emellertid inte, i motsats till vad sökandena hävdat, att den omtvistade förordningen är otillräckligt motiverad med hänsyn till de synpunkter sökandena lämnat under det administrativa förfarandet.

151 Rådet är nämligen inte skyldigt att i den slutgiltiga förordningen särskilt motivera varför olika argument som anförts av parterna under det administrativa förfarandet inte beaktats. Det är tillräckligt att förordningen innehåller en klar motivering av de viktigaste omständigheterna som, i det aktuella fallet, tillämpats vid analysen av gemenskapsindustrins situation, eftersom en sådan motivering kan klargöra skälen till att rådet avfärdat de relevanta argument som parterna anfört under det administrativa förfarandet (domstolens dom av den 10 mars 1992 i mål C-171/87, Canon mot rådet, REG 1992, s. I-1237, punkterna 55 och 57, och förstainstansrättens dom av den 28 september 1995 i mål T-164/94, Ferchimex mot rådet, REG 1995, s. II-2681, punkterna 90 och 118).

152 I förevarande mål innehåller femtiosjunde till sextioandra övervägandena i den omtvistade förordningen en tillräcklig motivering beträffande bedömningen av de viktigaste uppgifterna om gemenskapsindustrins situation som gemenskapsinstitutionerna beaktat. Sökandena har i detta hänseende inte åberopat något argument eller någon särskild bevisning som framlagts under det administrativa förfarandet avseende de konstateranden som finns i den preliminära förordningen, vilka i sådant fall borde ha gett anledning till en utförligare motivering av den omtvistade förordningen.

153 Eftersom den felaktiga upplysningen i femtiosjätte övervägandet, enligt vilket sökandena inte ifrågasatt de konstateranden avseende gemenskapsindustrins

situation som fanns i den preliminära förordningen, inte konkret har kränkt sökandenas rättigheter innebär inte denna upplysning att omsorgsskyldigheten eller skyldigheten att iaktta en god förvaltning åsidosatts på ett sådant sätt att den omtvistade förordningen därigenom är rättsstridig.

154 För det andra bör det, avseende gemenskapsindustrins situation, prövas om de konstateranden som finns i den omtvistade förordningen, med hänsyn till sökandenas argument, är grundade.

155 Förstainstansrätten erinrar inledningsvis i detta hänseende att analysen av denna situation förutsätter att en bedömning görs av komplexa ekonomiska förhållanden, avseende vilka domstolarna måste begränsa sin prövning till en kontroll av att förfarandereglerna följts, att sakomständigheterna är korrekta, att någon uppenbar oriktig bedömning inte gjorts och att något maktmissbruk inte förelegat (domstolens dom av den 10 mars 1992 i mål C-174/87, Ricoh mot rådet, REG 1992, s. I-1335, punkt 68).

156 Vidare skall sökandenas påstående om att de uppgifter om kapacitet, tillverkning och försäljning som finns i den omtvistade förordningen skulle vara hänförliga till gemenskapsindustrins tillverkning i sin helhet genast avfärdas. Sökandena har i detta hänseende inte åberopat något seriöst argument som innebär att tilltro inte kan fästas till rådets uppgift om att de siffror på vilka värderingen av skadan grundar sig endast hänför sig till den aktuella produkten.

157 Vad först gäller konstaterandena rörande kapaciteten gör de uppgifter som publicerats i "Metal Bulletin" och i skriften "Pipe and Tube Mills of the World with Global Technical Data" och som sökandena baserat sina argument på, inte det möjligt att sluta sig till att de konstateranden rörande minskning av kapaciteten som finns i femtiosjunde övervägandet i den omtvistade förordningen skulle vara felaktiga. Sökandena har nämligen inte åberopat någon omständighet i förstainstansrätten som gör att det finns anledning att ifrågasätta rådets uppgift

om att Dalmine (Arcora) och SETA (Roncadelle) faktiskt har minskat sin kapacitet med 95 000 respektive 100 000 ton. De har heller inte visat att uppgiften från svarandeinstitutionen om att Mannesmann, som fortfarande har en fabrik i Mülheim, har stängt en andra fabrik på samma plats med en kapacitet om 350 000 ton, skulle vara felaktig. Vad gäller stängningen av en av ATM:s fabriker i Bari, är sökandens argument om att denna stängning inte orsakats av dumpad import — även om det skulle vara sant — inte av sådan art att de slutsatser som finns i femtiosjunde övervägandet i den omtvistade förordningen, genom vilka rådet endast konstaterar att gemenskapsindustrins kapacitet minskat, därigenom förlorar sin giltighet. För övrigt har sökandena inte i förstainstansrätten bestritt rådets argument om dels att Tubacex (Amurrio) kapacitet, till vilken de hänvisat, avser produkter som inte berörts av undersökningen, dels att Tubos Reunidos (Amurrio) har minskat sin kapacitet med 50 000 ton, vilket framkommit genom undersökningen på plats.

158 Vad beträffar gemenskapsindustrins tillverkning (femtiosjunde övervägandet i den omtvistade förordningen) kan de argument som åberopats av sökandena inte godtas, eftersom de baserar sig på sifferuppgifter från det tyska Stahlrohrverband som avser hela sortimentet av de sömlösa rör som uppräknas under rubrik 7304 i Kombinerade nomenklaturen, och inte endast de berörda produkterna (som är hänförliga till fem av de 37 underrubriker som finns under rubrik 7304).

159 Vad gäller sifferuppgifterna avseende försäljningsvolymen (femtioåttonde övervägandet) har sökandena endast hävdat att de "motsägs uppenbarligen" av de upplysningar som finns i en tidskriftsartikel, utan att de gjort någon åtskillnad mellan sortimentet i sin helhet och de berörda produkterna för sig. Sifferuppgifter avseende försäljning från ett företag, i förevarande fall Dalmine, gör det emellertid inte möjligt att dra några slutsatser avseende utvecklingen av hela gemenskapsindustrins, så som den definierats i den omtvistade förordningen, tillverkning av den berörda produkten. Vad gäller sökandenas argument om att gemenskapstillverkarnas omsättning ökat, framgår det inte av handlingarna i målet att de sifferuppgifter som angetts i klagomålet och som sökandena stöder sig på endast skulle vara hänförliga till de produkter som berörs av den omtvistade förordningen.

160 Vad gäller lönsamheten (sextionde övervägandet i den omtvistade förordningen) har sökandena likaledes angett vissa sifferuppgifter som härrör från gemenskapstillverkarna, utan att beakta skillnaden mellan sortimentet i sin helhet och de berörda produkterna. De har heller inte bestritt rådets argument om att gemenskapstillverkarna i genomsnitt har lidit förluster vid försäljningen av likadana produkter, även om vissa av dem har gått med vinst, vilket uttryckligen framgår av sextionde övervägandet i den omtvistade förordningen. Denna förordning, i vilken anges att förlusterna, delvis på grund av de antidumpningsåtgärder som då var i kraft i den berörda produktsektorn, minskat under undersökningsperioden, överensstämmer, i motsats till vad sökandena hävdat, helt och hållet med de konstateranden som finns i den preliminära förordningen (femtiosjunde övervägandet), enligt vilka lönsamhet uppnåtts under de första åtta månaderna av undersökningsperioden. Sökandena har dessutom inte bestritt att denna utveckling i vart fall inte var tillräcklig för att uppnå den inkomstnivå som gemenskapsindustrin skulle behöva för att täcka sina stigande produktionskostnader och finansiera de omfattande investeringarna i omstrukturering, nå en skälig vinstnivå, återhämta sig från tidigare års förluster och garantera en långsiktig överlevnad, vilket gemenskapsinstitutionerna konstaterat i sextionde övervägandet i den omtvistade förordningen.

161 Slutligen har gemenskapsinstitutionerna ett stort utrymme för att företa skönsmässiga bedömningar vid valet av vilken period som skall beaktas vid fastställandet av skada inom ramen för ett antidumpningsförfarande (domstolens dom av den 7 maj 1991 i mål C-69/89, Nakajima mot rådet, REG 1991, s. I-2069, punkt 86; svensk specialutgåva, volym 11).

162 I förevarande fall har det inte visats att de överskridit sina befogenheter att företa skönsmässiga bedömningar genom att beakta tidsperioden från år 1992 till slutet av undersökningsperioden vid värderingen av skadan. Rådet har nämligen på ett övertygande sätt visat att om år 1993, vilket kännetecknades av en världsomspännande ekonomisk recession, hade valts som inledning på referensperioden hade det lett till att extrema och onormala resultat hade erhållits. Eftersom förevarande förfarande inleddes samtidigt som översynsförfarandet avseende samma produkt från andra länder i Östeuropa (se punkt 2 ovan), har gemenskapsinstitutionerna inte gjort en uppenbart felaktig bedömning när de ansett att det var rimligt att ta år 1992 i beaktande för att, mot bakgrund av de

befintliga antidumpningsåtgärder som införts under åren 1992 och 1993 avseende import av de berörda produkterna från Ungern, Polen och Republiken Kroatien, bland annat undersöka vilken skada som vållats och för att undvika diskriminering mellan de länder som omfattades av den nya undersökningen och de som omfattades av en undersökning inom ramen för översynen (se fyrtiofemte övervägandet i den preliminära förordningen).

163 Mot bakgrund härav har sökandena inte visat att den omtvistade förordningen innehåller felaktiga sakuppgifter, uppenbart oriktiga bedömningar eller en otillräcklig motivering avseende bedömningen av gemenskapsindustrins situation.

164 Härav följer att talan inte kan bifallas på den femte grundens första delgrund.

B — *Huruvida artikel 3.7 i grundförordningen åsidosatts*

Sammanfattning av parternas argument

165 Sökandena har gjort gällande att gemenskapsinstitutionerna, i enlighet med artikel 3.7 i grundförordningen, varit skyldiga att undersöka om andra faktorer, som kommissionen kände till eller rimligen borde ha känt till, än den dumpade importen kan ha vållat den skada som konstaterats, och om dessa faktorer varit av sådant slag att orsakssambandet brutits mellan å ena sidan importen av den berörda produkten från länder som omfattats av undersökningen och å andra sidan den skada som gemenskapsindustrin vållats (förstainstansrättens dom av den 14 juli 1995 i mål T-166/94, Koyo Seiko mot rådet, REG 1995, s. II-2129, punkterna 79, 81 och 82).

166 Gemenskapsinstitutionerna har emellertid enligt sökandena inte på ett korrekt sätt undersökt den verkan som volymen av eller priserna på den import av den berörda produkten som skett från andra tredje länder haft. I detta hänseende innehåller sextiofjärde övervägandet i den omtvistade förordningen felaktiga sakuppgifter och uppenbart oriktiga bedömningar. Genom övervägandet är det dessutom inte möjligt för sökandena att kontrollera om kommissionen iakttagit det korrekta förfarandet för fastställande av skada. Den omtvistade förordningen är således otillräckligt motiverad på denna punkt.

167 Sextiofjärde övervägandet hänför sig nämligen enbart till import från Argentina och gör det inte möjligt att få kännedom om vilken import i övrigt från tredje land som faktiskt undersökts av gemenskapsinstitutionerna. Dessutom, i motsats till vad svaranden påstått, innehåller den tabell 1 som fogats till bilaga 2 till den slutgiltiga informationen endast en uppgift avseende den sammanlagda importen från tredje land. Det anges således inte om gemenskapsinstitutionerna har undersökt importen från annat tredje land än Argentina. Mot bakgrund av de omständigheter som angetts i det ursprungliga klagomålet kände kommissionen emellertid till att det förekommit import från Ukraina, Japan och Sydafrika, och borde åtminstone ha undersökt dennas inverkan på gemenskapsindustrin. Sökandena har dessutom under det administrativa förfarandet — i sina preliminära ställningstaganden avseende skada och sina slutgiltiga yttranden avseende skada — uppmärksammat kommissionen på behovet av att undersöka den inverkan som import från andra tredje länder, särskilt från Ukraina, haft.

168 Genom att konstatera att importen från de tredje länder som inte omfattats av undersökningen haft liten inverkan på gemenskapsindustrins situation, trots att marknadsandelen för denna import nästan fördubblats mellan år 1992 och slutet av undersökningsperioden, eftersom den skett till priser som varit klart högre än de som tillämpats avseende den dumpade importen, anser sökandena att institutionerna har tillämpat en olämplig bedömningsgrund. De borde, med tillämpning av artikel 3.7 i grundförordningen, ha undersökt om skadan, helt eller delvis, var följden av skillnader mellan de priser för den berörda produkten som gemenskapstillverkarna tillämpat och priserna på produkter från andra länder.

169 I detta hänseende framgår det enligt sökandena av sifferuppgifter från Eurostat avseende importen av sömlösa rör till gemenskapen mellan åren 1992 och 1995 att de genomsnittliga priserna på import från Ukraina och Argentina var betydligt lägre inte bara i jämförelse med de genomsnittliga priser som tillämpats av gemenskapstillverkarna, utan även i jämförelse med de genomsnittliga priserna på import från de tredje länder som omfattades av den undersökning som pågick under samma tid. Svarandens påståenden med motsatt innehåll på denna punkt saknar stöd.

170 Sökandena anser dessutom att gemenskapsinstitutionerna inte på grundval av någon ovedersäglig bevisning har visat att minskningen i sysselsättningen (sextioandra övervägandet i den omtvistade förordningen) orsakats av import från de länder som berördes av undersökningen, med uteslutande av att andra faktorer, såsom automatiseringen av tillverkningsprocessen, spelat in. Denna automatisering har emellertid, enligt en artikel rubricerad "A strictly private business" som publicerats i "Metal Bulletin" i december 1996, medfört att 23 000 arbetstillfällen försvunnit inom stålindustrin sedan år 1992.

171 Kommissionen har dessutom, bland de andra faktorer som anges i artikel 3.7 i grundförordningen, inte beaktat den minskning i gemenskapens export som framgår av bland annat de uppgifter som angetts i klagomålet.

172 Rådet anser att det omtvistade förordningen är förenlig med artikel 3.7 i grundförordningen.

Förstainstansrättens bedömning

173 I artikel 3.7 i grundförordningen stadgas att: "Andra kända faktorer utöver den dumpade importen vilka samtidigt med denna skadar gemenskapsindustrin skall

även granskas för att säkerställa att den skada som vållas av dessa faktorer inte tillskrivs den dumpade importen enligt punkt 6. Faktorer som kan beaktas i detta sammanhang inbegriper omfattningen av och priserna på importprodukter som inte säljs till dumpade priser, minskad efterfrågan eller förändringar i konsumtionsmönstren, handelsbegränsande åtgärder som tillämpas av och konkurrens mellan producenter i tredje land och gemenskapsproducenter och gemenskapsindustrins tekniska utveckling, exportutveckling och produktivitet."

174 Vad för det första gäller anmärkningen om att gemenskapsinstitutionerna inte undersökt vilken inverkan importen från Sydafrika, Japan och Ukraina haft på gemenskapsindustrins situation, konstaterar förstainstansrätten inledningsvis att det följer av den omtvistade förordningen (sextiofjärde övervägandet) att gemenskapsinstitutionerna inte begränsat sin undersökning till endast importen från Argentina, som omnämnts som exempel, utan att de beaktat hela den import från tredje länder som inte omfattats av de två undersökningarna. Importen av de berörda produkterna från sådana tredje länder som inte omfattats av undersökningen, vars volym (till exempel 45 875 ton under år 1992) anges i den tabell 1 som fogats till bilaga 2 till den slutgiltiga informationen, omfattar i detta hänseende, i motsats till vad sökandena hävdat, inte endast import från Argentina, vilket framgår av de sifferuppgifter som sökandena lämnat (i vilka anges, till exempel, att 7 415 ton av den berörda produkten importerats från Argentina till gemenskapen under år 1992). Gemenskapsinstitutionerna har dessutom beaktat hela den import från tredje länder som inte omfattats av undersökningarna, vilket framgår av sextiofjärde övervägandet i den omtvistade förordningen i vilket anges att marknadsandelen för import från tredje länder som inte omfattades av de två undersökningarna ökade från 4,3 procent år 1992 till 7,7 procent under undersökningsperioden.

175 Sökandena har dessutom inte angett någon konkret omständighet som gör det möjligt att anta att gemenskapsinstitutionerna begått ett fel avseende sakförhållanden eller gjort en uppenbart oriktig bedömning genom att finna att importen från de tredje länder som inte omfattades av de två undersökningarna haft liten inverkan på gemenskapsindustrins situation, trots att de ökat sin marknadsandel

mellan år 1992 och 1996, dels eftersom denna skett till ett klart högre pris än den dumpade importen, dels eftersom inget tyder på att denna import varit föremål för dumpning. Särskilt bör märkas att de sifferuppgifter från Eurostat som sökandena åberopat hänför sig till genomsnittliga priser per år på import från Argentina, Sydafrika, Japan och Ukraina mellan åren 1992 och 1995. Dessa sifferuppgifter gör det nämligen inte möjligt att göra en tillräckligt detaljerad jämförelse mellan importpriserna från dessa tredje länder och de priser som tillämpats antingen av gemenskapstillverkarna eller av exportörerna i de länder som omfattades av undersökningen.

176 Mot bakgrund härav har sökandena inte visat att gemenskapsinstitutionerna gjort en uppenbart oriktig bedömning genom att de funnit att den import från tredje länder som inte omfattades av undersökningarna inte gör att orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som vållats gemenskapsindustrin kan brytas.

177 Vad för det andra gäller sambandet mellan å ena sidan omstruktureringarna och automatiseringen av tillverkningsprocessen samt å andra sidan det förhållandet att cirka 35 procent av arbetstillfällena i gemenskapsindustrin försvunnit, vilket innebär att ungefär 2 800 arbetstillfällen försvunnit mellan 1992 och undersökningsperiodens slut (sextioförsta och sextioandra övervägandena i den omtvistade förordningen), måste det konstateras att de omständigheter som sökandena åberopat — bland annat den artikel som publicerades i "Metal Bulletin" i december 1996 och som behandlar stålindustrin i sin helhet — inte är tillräckliga för att det skall kunna fastställas att gemenskapsinstitutionerna gjort en uppenbart oriktig bedömning genom att i sextiosjätte övervägandet i den omtvistade förordningen hävda att den dumpade importen i sig spelat en betydande roll för den stora minskningen av antalet arbetstillfällen.

178 Vad för det tredje gäller den inverkan som minskningen i gemenskapens export haft på gemenskapsindustrin, bör det konstateras att sökandenas påståenden i vart fall inte har stöd vare sig i någon sakuppgift eller i något konkret argument och därför inte kan godtas.

179 På grund av ovan nämnda orsaker kan gemenskapsinstitutionerna inte klandras för att de inte undersökt om andra kända faktorer vållat gemenskapsindustrin skada och inte kontrollerat om dessa faktorer var av sådan art att orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som vållats gemenskapsindustrin brutits. Det följer dessutom av de överväganden som gjorts ovan att den omtvistade förordningen är tillräckligt motiverad på denna punkt.

180 Mot denna bakgrund kan talan inte bifallas på den femte grundens andra delgrund, avseende att artikel 3.7 i grundförordningen åsidosatts.

181 Talan kan således inte bifallas på någon av den femte grundens båda delgrunder.

V — *Den sjätte grunden: Överträdelse av artikel 20.2 i grundförordningen, åsidosättande av rätten att höras och otillräcklig motivering*

Sammanfattning av parternas argument

182 Sökandena erinar om att enligt artikel 20.2 i grundförordningen får "[d]e parter som avses i punkt 1 [vilket innefattar exportörer] begära att slutligen få ta del av de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka man avser att rekommendera att slutgiltiga åtgärder införs".

183 Genom denna bestämmelse förpliktas kommissionen att informera exportörerna inte bara om dess slutsatser avseende förekomsten av en dumpning och en skada,

utan även avseende gemenskapens intresse. Det följer nämligen av artiklarna 7.1 och 9.4 i grundförordningen att gemenskapens intresse utgör en av de viktiga omständigheter och överväganden som kan föranleda införandet av en slutgiltig avgift, något som rådet inte har bestritt.

184 I förevarande fall har gemenskapsinstitutionerna enligt sökandena åsidosatt en viktig formell skyldighet enligt ovannämnda artikel 20.2, genom att inte slutligt informera om de överväganden som gjorts avseende gemenskapens intresse, trots att sökandena i en skrivelse av den 9 oktober 1996 begärt sådan information i enlighet med nämnda bestämmelse.

185 Genom denna underlåtelse har gemenskapsinstitutionerna enligt sökandena dessutom åsidosatt sökandenas rätt att höras, vilken rätt innefattar rätten att informeras om alla omständigheter som kan påverka deras ställning negativt och som kan användas till deras försvar, liksom sökandenas rätt att yttra sig över gemenskapsinstitutionernas inställning (domstolens dom av den 27 juni 1991 i mål C-49/88, Al-Jubail Fertilizer mot rådet, REG 1991, s. I-3187, punkterna 15 och 16).

186 Gemenskapsinstitutionerna har vidare i förevarande fall enligt sökandena inte beaktat de synpunkter avseende gemenskapens intresse som sökandena framfört under det administrativa förfarandet. Detta framgår av en uppgift i sjuttiotredje övervägandet i den omtvistade förordningen enligt vilken "[i]ngen av de berörda parterna lämnade efter offentliggörandet av den preliminära förordningen några synpunkter på kommissionens preliminära slutsatser beträffande gemenskapens intresse".

187 Eftersom gemenskapsinstitutionerna inte besvarat de synpunkter från sökandena som avses i föregående punkt anser sökanden att den omtvistade förordningen är otillräckligt motiverad avseende fastställandet av gemenskapens intresse.

188 Sökandena har slutligen vid den muntliga förhandlingen bestritt rådets argument att de varit i stånd att tillvarata sina intressen på ett tillfredsställande sätt. Det följer av punkt 73 i den omtvistade förordningen att kommissionen fortsatte sin undersökning efter offentliggörandet av den provisoriska förordningen. Den fattade sitt slutgiltiga beslut avseende gemenskapens intresse på grundval av de kompletterande upplysningar som erhållits i de svar på de frågeformulär som sänts till fyra företag som använde den berörda produkten.

189 Rådet har bestritt sökandenas argument. För det första har det anfört att den omständigheten att gemenskapens intresse inte omnämnts i den slutgiltiga informationen inte innebär att artikel 20.2 i grundförordningen eller rätten att höras har åsidosatts.

190 Exportörer har nämligen enligt rådet inte rätt att med stöd av artikel 20.2 i grundförordningen bli informerade om gemenskapens intresse. Vad gäller fastställandet av gemenskapens intresse, regleras rätten att informeras av de särskilda bestämmelserna i artikel 21.6 i grundförordningen, genom vilken bestämmelse det på ett uttömmande sätt fastställs vilka som har rätt till sådan information (exportörer omnämns inte) samt villkoren för denna rätt avseende slutsatser om gemenskapens intresse, vilken artikel i detta hänseende ersätter de allmänna bestämmelserna avseende information till parterna som finns i artikel 20.2.

191 Den tolkning enligt vilken artikel 21.6 särskilt skall anses åsyfta information om slutsatser rörande gemenskapens intresse bekräftas enligt rådet av trettionde övervägandet i grundförordningen och av den omständigheten att nämnda artikel också åsyftar vissa parter som har rätt att informeras i enlighet med artikel 20.2 i grundförordningen.

192 Rådet anger dessutom att domen i det ovannämnda målet Al-Jubail mot rådet bekräftar att slutsatserna om gemenskapens intresse inte måste överlämnas till exportörerna, eftersom de inte utgör del av de anmärkningar som riktats mot dessa och som de måste kunna försvara sig emot.

193 Särskilt bör märkas att exportörernas intressen definitionsmässigt inte påverkar bedömningen av gemenskapens intresse. Något krav på en sådan bedömning finns inte i artikel VI i 1994 års allmänna tull- och handelsavtal eller i 1994 års antidumpningskod. Denna regel infördes i grundförordningen i syfte att förena intressen hos olika ekonomiska aktörer inom gemenskapen, genom att säkerställa att inte endast intressena hos den industri som anfört klagomål beaktas, utan att även andra aktörers (importörer, användare, konsumenter), som måste ges möjlighet att förklara sin inställning på ett tillfredsställande sätt, intressen beaktas.

194 I vart fall har frågan om gemenskapens intresse i förevarande fall redan berörts i den preliminära förordningen (sextioåttonde till sjuttiosjunde övervägandena). Inte någon av de synpunkter som sökandena lämnat i detta hänseende berör någon särskild slutsats som angetts i sextioåttonde till sjuttiosjunde övervägandena i denna förordning.

195 Vid den muntliga förhandlingen har rådet bestritt sökandenas argument att undersökningen fortsatt hos användarföretagen efter det att den preliminära förordningen offentliggjorts, vilket framgår av punkt 73 i den omtvistade förordningen, eftersom detta argument senast borde ha anförts i sökandenas repliker.

196 Rådet har slutligen bestritt att den omtvistade förordningen (sjuttiotredje övervägandet) är otillräckligt motiverad.

Förstainstansrättens bedömning

197 I artikel 20 i grundförordningen föreskrivs följande:

"Utlämnande av uppgifter

1. De klagande, importörer, exportörer och deras intresseorganisationer, samt företrädare för exportlandet, får begära att uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för införandet av provisoriska åtgärder lämnas ut. En sådan begäran skall göras skriftligen omedelbart efter det att de provisoriska åtgärderna har införts och uppgifterna skall därefter så snart som möjligt lämnas ut skriftligen.

2. De parter som avses i punkt 1 får begära att slutligen få ta del av de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka man avser att rekommendera att slutgiltiga åtgärder införs eller att en undersökning eller ett förfarande avslutas utan att åtgärder införs, varvid särskild hänsyn skall tas till utlämnandet av sådana omständigheter och överväganden som skiljer sig från dem som låg till grund för de provisoriska åtgärderna.

3. En begäran om att slutligen få ta del av uppgifter enligt punkt 2 skall lämnas skriftligen till kommissionen och, om en provisorisk tull har tillämpats, vara kommissionen till handa senast en månad efter det att införandet av tullen i fråga offentliggjordes...

4. Ett slutligt utlämnande av uppgifter skall ske skriftligen. Det skall ske så snart som möjligt... och normalt sett senast en månad innan ett slutgiltigt beslut fattas eller innan kommissionen lämnar förslag till slutliga åtgärder enligt artikel 9... "

198 I artikel 21 i grundförordningen föreskrivs följande:

"Gemenskapens intresse

1. Ett fastställande om huruvida ett ingripande är befogat med hänsyn till gemenskapens intresse skall fattas på grundval av en helhetsbedömning av alla berörda parters intressen, inbegripet den inhemska industrins, användarnas och konsumenternas intressen, och ett fastställande enligt denna artikel skall endast göras då alla parter har givits tillfälle att yttra sig enligt punkt 2. Vid en sådan undersökning skall särskild hänsyn tas till behovet av att undanröja den snedvridning av handeln som följer av skadevållande dumpning och till behovet av att återställa en effektiv konkurrens. Åtgärder som fastställs på grundval av konstaterad dumpning och skada får inte vidtas om myndigheterna på grundval av samtliga lämnade uppgifter med säkerhet kan fastslå att det inte ligger i gemenskapens intresse att vidta sådana åtgärder.

2. För att få fram ett ordentligt underlag som gör det möjligt för myndigheterna att beakta alla synpunkter och uppgifter när de fattar beslut om huruvida det ligger i gemenskapens intresse att införa åtgärder, kan de klagande, importörerna och deras intresseorganisationer, företrädare för användare och konsumentorganisationer ge sig till känna och lämna uppgifter till kommissionen inom de tidsfrister som anges i tillkännagivandet om inledande av antidumpningsundersökningen. Dessa uppgifter eller lämpliga sammanfattningar därav skall göras tillgängliga för de övriga parter som anges i denna artikel, vilka skall ha rätt att yttra sig över uppgifterna.

3. Parter som har handlat enligt punkt 2 får begära att bli hörda. En sådan begäran skall beviljas om den lämnas inom de tidsgränser som anges i punkt 2 och om den innehåller sådana skäl som med beaktande av gemenskapens intresse motiverar att parten bör höras.

4. Parter som har handlat i enlighet med punkt 2 får yttra sig om tillämpningen av de provisoriska tullar som har införts...

...

6. De parter som har handlat i enlighet med punkt 2 kan begära att få tillgång till de omständigheter och överväganden som ligger till grund för de slutliga besluten..."

199 För att avgöra om gemenskapsinstitutionerna har en principiell skyldighet enligt artikel 20.2 i grundförordningen att slutligen informera exportörerna om de omständigheter och överväganden som avser gemenskapens intresse, trots att dessa intressen inte omnämns i artikel 21 i grundförordningen, bör nämnda bestämmelser tolkas mot bakgrund av grundförordningens allmänna uppbyggnad och de allmänna gemenskapsrättsliga principerna.

200 I det system som införts genom grundförordningen föreskrivs i artikel 20 att de parter som direkt berörs av förfarandets resultat (klagande, importörer och exportörer) samt deras intresseorganisationer samt företrädare för exportländerna skall informeras i syfte att de skall kunna tillvarata sina intressen på ett tillfredsställande sätt. Denna information måste lämnas vid två faser av förfarandet, nämligen omedelbart efter det att de provisoriska åtgärderna har införts (artikel 20.1) och därefter innan slutgiltiga åtgärder införs eller innan en

undersökning eller ett förfarande avslutas utan att åtgärder införs (artikel 20.2).

201 Artikel 20 i grundförordningen, liksom andra bestämmelser i förordningen, såsom artikel 5.10, artikel 6.5, 6.6 och 6.7, fyller det behov som anges i trettonde övervägandet i förordningen, nämligen att berörda parter "skall ges tillräckliga möjligheter att framlägga all relevant bevisning och försvara sina intressen". Genom artikeln förverkligas således den rätt att höras som berörda parter, särskilt exportörerna, har, vilket utgör en grundläggande rättighet inom gemenskapsrätten och innefattar rätten att ta del av de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka man rekommenderar att slutgiltiga åtgärder införs (se domen i det ovannämnda målet Al-Jubail Fertilizer mot rådet, punkt 15, och förstainstansrättens dom av den 19 november 1998 i mål T-147/97, Champion Stationery m.fl. mot rådet, REG 1998, s. II-4137, punkt 55).

202 Av grundförordningens uppbyggnad framgår emellertid att de viktiga omständigheter och överväganden på grundval av vilka man avser att införa slutgiltiga antidumpningsåtgärder inte bara avser fastställandet av dumpning eller av en skada, utan även en bedömning av gemenskapens intresse, vilket framgår av artikel 9.4 i denna förordning. I denna bestämmelse föreskrivs nämligen att rådet skall införa en antidumpningstull "[o]m det av de faktiska omständigheterna som slutligen konstateras framgår att dumpning och därav följande skada föreligger och att gemenskapens intresse kräver ett ingripande enligt artikel 2.1" (se även, avseende preliminära åtgärder, artikel 7.1 i grundförordningen).

203 Mot denna bakgrund har exportörerna rätt att i enlighet med artikel 20.2 i grundförordningen få åtminstone kortfattad information om överväganden avseende gemenskapens intresse.

204 I motsats till vad rådet hävdat är denna tolkning av artikel 20 inte oförenlig med artikel 21, som avser gemenskapens intresse och som har ett annat syfte. Genom

artikel 21 inrättas nämligen, enligt den terminologi som använts i trettionde övervägandet i grundförordningen, "ett förvaltningssystem", som syftar till att göra det möjligt för gemenskapsindustrin, användare och konsumenter att framföra sina synpunkter så att gemenskapsinstitutionerna, genom en helhetsbedömning av alla intressen som berörs, skall kunna avgöra om det ligger i gemenskapens intresse att åtgärder vidtas och vilken rätt till information dessa parter skall ges. Det är inom denna ram som rätten att höras stadgas i artikel 21.3 och 21.4 och det i artikel 21.6 föreskrivs att vissa parter (nämligen klaganden, importörer och deras intresseorganisationer samt användarna och konsumenternas intresseorganisationer), vars intressen förtjänar att särskilt beaktas vid bedömningen av gemenskapens intresse, särskilt skall informeras. Den omständigheten att artikel 21.3, 21.4 och 21.6 tillerkänner de parter som omnämns i dessa artiklar en särskild rätt att höras avseende gemenskapens intresse innebär emellertid inte att denna artikel har som verkan att andra intressenter, och särskilt exportörerna, berövas sin rätt att inom ramen för artikel 20.1 och 20.2 höras i detta avseende.

205 Det är ostridigt att den slutgiltiga informationen till sökandena av den 19 augusti 1997 inte rörde gemenskapens intresse.

206 Att den slutgiltiga informationen, som syftar till att göra det möjligt för berörda parter att förklara sin inställning på ett tillfredsställande sätt under det administrativa förfarandet, är ofullständig innebär emellertid endast att en förordning om slutgiltiga antidumpningstullar är ogiltig om, på grund av denna ofullständighet, parterna inte kan tillvarata sina intressen på ett tillfredsställande sätt (domen i det ovannämnda målet Champion Stationery m.fl. mot rådet, punkterna 55, 73 och 81—84).

207 Så är särskilt fallet om underlåtenheten avser omständigheter och överväganden som skiljer sig från de som legat till grund för de preliminära åtgärderna, till vilka särskild hänsyn måste tas i den slutgiltiga informationen enligt artikel 20.2 i grundförordningen.

208 I förevarande fall har sökandena inte bestritt att de omständigheter och överväganden avseende gemenskapens intresse som legat till grund för den preliminära förordningen återgetts och bekräftats genom den omtvistade förordningen. Det är nämligen ostridigt att kommissionen redovisat de omständigheter och överväganden som varit relevanta för bedömningen av gemenskapens intresse i punkterna 68—77 i den preliminära förordningen och att denna förordning, tillsammans med preliminär information, lämnades till sökandena den 2 juni 1997. Sökandena lämnade därefter i sina respektive yttranden om skadan, daterade den 1 juli 1997, synpunkter på dessa omständigheter och överväganden. I dessa yttranden åberopade sökandena på ett allmänt sätt gemenskapens priviligierade handelsförbindelser med Rumänien, risken för otillräckliga leveranser till gemenskapen av den berörda produkten, samt risken för att ett oligopol skulle uppstå för en del av de berörda produkterna. Petrotub har dessutom gjort gällande att viktiga investeringar av gemenskapsföretag var på väg att genomföras i rumänska företag som omfattades av undersökningen, såsom sökanden.

209 Sökandena har för övrigt upprepat sina synpunkter i sina slutgiltiga yttranden om skada, daterade den 5 september 1997, samtidigt som de angett att den slutgiltiga informationen "inte innehåller några uppgifter om gemenskapens intresse".

210 Sökandena har emellertid inte angett någon ny omständighet avseende gemenskapens intresse som lagts till grund för den omtvistade förordningen, utan att tidigare i sak ha omnämnts i den preliminära förordningen. En jämförelse mellan sjuttiofjärde till sjuttioåttonde övervägandena i den preliminära förordningen och sextioåttonde till sjuttiosjunde övervägandena i den omtvistade förordningen bekräftar att den sistnämnda förordningen inte innehåller några nya avgörande omständigheter jämfört med de som lagts till grund för den preliminära förordningen.

211 Även om det är riktigt, såsom sökandena gjort gällande, att kommissionen fortsatt sin undersökning efter det att den preliminära förordningen antagits, i syfte bland annat att slutföra sin undersökning av de möjliga verkningarna av antidumpningsåtgärderna på användarindustrierna (sjuttiotredje övervägandet i

den omtvistade förordningen), så har detta inte lett till att andra omständigheter än de som omnämnts i den preliminära förordningen beaktats. Detta förhållande har tvärtom lett till att gemenskapsinstitutionerna i sjuttiotredje övervägandet i den omtvistade förordningen bekräftat de slutsatser som angetts i sjuttiosjätte övervägandet i den preliminära förordningen, rörande de begränsade verkningarna av införandet av antidumpningsåtgärder som förväntades bli följden för de efterföljande användarindustrierna.

212 Det följer av vad som ovan anförts att sökandena inte förmått visa att den slutgiltiga informationen varit ofullständig avseende gemenskapens intresse på ett sådant sätt att de förhindrats att utöva sin rätt till försvar på ett effektivt sätt under det administrativa förfarandet.

213 Vad gäller den påstådda bristen på motivering, anser förstainstansrätten att rådets konstaterande i sjuttiotredje övervägandet i den omtvistade förordningen, att "[i]ngen av de berörda parterna" efter offentliggörandet av den preliminära förordningen lämnat några synpunkter avseende frågan om gemenskapens intresse, särskilt avser de importörer/handlare och användarindustrier som avses i sjuttionde och sjuttioförsta övervägandena i den preliminära förordningen. Även om det skulle antas att det varit fråga om en felaktig beskrivning av det administrativa förfarandet eftersom sökandena faktiskt lämnat synpunkter på frågan om gemenskapens intresse, innebär denna felaktighet emellertid inte, vilket sökandena hävdat, att förordningen är otillräckligt motiverad.

214 Sjuttiofjärde och sjuttioåttonde övervägandena i den omtvistade förordningen innehåller en utförlig analys av de ifrågavarande antidumpningsåtgärdernas inverkan på gemenskapsindustrin, importörer/handlare och användarindustrier. Denna motivering gör det möjligt för sökandena att få kännedom om gemenskapinstitutionernas inställning avseende gemenskapens intresse, och för förstainstansrätten att pröva saken rättsligt.

215 Det följer av vad som ovan anförts att talan inte kan bifallas på den sjätte grunden.

216 Följaktligen skall talan ogillas i sin helhet.

**Rättegångskostnader**

217 Enligt artikel 87.2 i förstainstansrättens rättegångsregler skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. I artikel 87.4 i samma rättegångsregler föreskrivs att de institutioner som intervenerat skall bära sina rättegångskostnader. I artikel 87.5 i nämnda rättegångsregler anges att den part som lägger ned eller återkallar sin talan skall ersätta rättegångskostnaderna, om så har yrkats av den andra parten.

218 Eftersom sökandena återkallat sitt yrkande om ogiltigförklaring av artikel 2 i den omtvistade förordningen och har tappat målet avseende sitt yrkande om ogiltigförklaring av artikel 1 i samma förordning, skall rådets yrkande om att sökandena skall ersätta dess rättegångskostnader bifallas.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

(andra avdelningen i utökad sammansättning)

följande dom:

1) **Talan ogillas.**

2) **Sökandena skall ersätta rättegångskostnaderna.**

3) **Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad.**

Potocki Lenaerts Bellamy

Azizi Meij

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 15 december 1999.

H. Jung A. Potocki

Justitiesekreterare Ordförande